

Číslo oznamu	Obsah	Strana
	I Informácie	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2004/C 217/01	Rozsudok Súdneho dvora (veľkého senátu) z 29. júna 2004 vo veci C-486/01 P: Front national proti Európskemu parlamentu (Odvolanie — Vyhlásenie o utvorení skupiny podľa článku 29, odsek 1, rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu — Nedostatok politickej spriaznenosti — Rozpustenie skupiny TDI so spätným účinkom — Vzájomné odvolanie — Výklad štvrtého pododseku článku 230 ES — Pojem rozhodnutia týkajúceho sa „bezprostredne a osobne“ fyzickej alebo právnickej osoby — Neprípustnosť žaloby podanej národnou politickou stranou)	1
2004/C 217/02	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 8. júla 2004 v spojených veciach C-502/01 a C-31/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Sozialgericht Hannover a Sozialgericht Aachen): Silke Gaumain-Cerri proti Kaufmännische Krankenkasse –Pflegekasse a Maria Barth proti Landesversicherungsanstalt (Sociálne zabezpečenie — voľný pohyb zamestnancov — zmluva ES — nariadenie (EHS) č. 1408/71 — plnenia určené na pokrytie rizika odkázanosti — prevzatie povinnosti platenia príspevkov na dôchodkové poistenie pre tretiu osobu poskytujúcu starostlivosť o odkázanú osobu prostredníctvom poistenia pre prípad odkázanosti)	1
2004/C 217/03	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júna 2004 vo veci C-110/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rade Európskej únie (Pomoc portugalskej vlády chovateľom ošípaných — Pomoc, ktorej účelom je poskytnutie náhrady za skoršiu pomoc vyhlásenú za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Rozhodnutie Rady vyhlasujúce takúto pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom — Protiprávnosť — Článok 88 odsek 2 pododsek 3 ES)	2
2004/C 217/04	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 24. júna 2004 vo veci C-269/02: Komisia európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinnosti štátom — neprebratie smernica 98/24/ES v stanovenej lehote — ochrana zdravia a bezpečnosti pracovníkov — riziká súvisiace s chemickými faktormi pri práci)	3

2004/C 217/05	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 1. júla 2004 vo veci C-295/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht): Gisela Gerken proti Amt für Agrarstruktur Verden (Spoločná poľnohospodárska politika — Integrovaný systém spravovania a kontroly určitých schém poskytovania pomoci v spoločenstve — Nariadenia (EHS) č. 3887/92 a (ES) č. 2419/2001 — Žiadosť o poskytnutie pomoci „pre zvieratá“ — Nezrovnalosti — Zníženie výšky pomoci — Článok 2 odsek 2 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 — Retroaktívne uplatnenie miernejšieho ustanovenia)	3
2004/C 217/06	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 1. júla 2004 v spojených veciach C-361/02 a 362/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Dioikitiko Efeteio Peisaros): Elliniko Dimosio proti Nikolaosu Tsapalosovi a Konstantinosu Diamantakisovi (Smernica 76/308/EHS — Vzájomná pomoc pri vymáhaní ciel — Aplikácia na pohľadávky vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti smernice)	4
2004/C 217/07	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 8. júla 2004 vo veci C-27/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti štátom — Životné prostredie — Smernica 91/271/EHS — Rozhodnutie 93/481/EHS — Zber a čistenie komunálnych odpadových vôd — Neprebratie v stanovenej lehote)	4
2004/C 217/08	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 1. júla 2004 vo veci C-65/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 12, 149 a 150 ES — Diplom o stredoškolskom vzdelaní získaný v inom členskom štáte — Prístup k vysokoškolskému vzdelaniu)	5
2004/C 217/09	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 8. júla 2004 vo veci C-127/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Trendsoft (Irl) Ltd (Rozhodcovská doložka — Vrátenie preddavku — Úroky z omeškania — Rozsudok pre zmeškanie)	5
2004/C 217/10	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 22. júna 2004 vo veci C-155/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinnosti štátu — Smernica 2000/70/ES — Zdravotnícke pomôcky, ku ktorým patria stabilizované deriváty ľudskej krvi alebo plazmy — Neprebratie smernice)	6
2004/C 217/11	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 8. júla 2004 vo veci C-166/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 28 ES — Uvádzanie výrobkov z ušľachtilých kovov na trh — Označenie „zlato“ a „zliatina zlata“)	6
2004/C 217/12	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 1. júla 2004 vo veci C-169/03 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Regeringsrätten): Florian W. Wallentin proti Riksskatteverket (Volný pohyb osôb — Pracovníci — Daň z príjmu — Čiastočné zdanenie daňových poplatníkov poberajúcich malú časť ich príjmov v jednom členskom štáte a majúcich bydlisko v inom členskom štáte)	7
2004/C 217/13	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 8. júla 2004 vo veci C-214/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — smernica 88/609/EHS — znečistenie ovzdušia — veľké spaľovacie zariadenia)	7
2004/C 217/14	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 8. júla 2004 vo veci C-292/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike (Nesplnenie povinnosti štátom — Životné prostredie — Vozidlá po dobe životnosti — Smernica 2000/53/ES)	8

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2004/C 217/15	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 1. júla 2004 vo veci C-311/03: Komisia Európskych spoločenístiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinností členským štátom — smernica 1999/44/ES — Nепrebratie smernice v stanovenej lehote)	8
2004/C 217/16	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 1. júla 2004 vo veci C-331/03: Komisia Európskych spoločenístiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinností členským štátom — smernica 1999/44/ES — nепrebratie smernice v stanovenej lehote)	9
2004/C 217/17	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 8. júla 2004 vo veci C-389/03: Komisia Európskych spoločenístiev proti Belgickému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti štátom — Nепrebratie smernice 1999/74/ES)	9
2004/C 217/18	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 8. júla 2004 vo veci C-400/03 (žiadosti o rozhodnutie prejudiciálnej otázky Tribunal d'instance du VIIe arrondissement de Paris): Waterman SAS proti Directeur général des douanes et droits indirects (Spoločný colný sadzobník — Kombinovaná nomenklatúra — Položka sadzobníka — Puzdrá na perá)	10
2004/C 217/19	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 1. júla 2004 vo veci C-448/03: Komisia Európskych spoločenístiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — nепrebratie smernice 98/44/ES)	10
2004/C 217/20	Vec C-241/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda zo dňa 22. apríla 2004 vo veci Acquedotto De Ferrairi Galliera s.p.a. proti Provincia di Genova a.i.	11
2004/C 217/21	Vec C-242/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda zo dňa 22. apríla 2004 vo veci Acquedotto Nicolay s.p.a. proti Provincia di Genova a.i.	11
2004/C 217/22	Vec C-247/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný rozsudkom College van Beroep voor het bedrijfsleven zo dňa 28. mája 2004 vo veci Transport Maatschppij B.V. proti Staatssecretaris van Economische Zaken	12
2004/C 217/23	Vec C-248/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandské kráľovstvo) zo dňa 9. júna 2004 vo veci Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. proti Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	12
2004/C 217/24	Vec C-255/04: Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenístiev proti Francúzskej republike	12
2004/C 217/25	Vec C-257/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Court of Appeal (England and Wales), Civil Division zo dňa 15. júna 2004 vo veciach Michael Jason Clarke proti Frank Staddon Ltd a J. C. Caulfield, C. F. Caulfield a K. V. Barnes proti Marshalls Clay Products Ltd	13
2004/C 217/26	Vec C-259/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of The Trade marks Act 1984, on Appeal from the Registrar of Trade Marks zo dňa 26. mája 2004 vo veci Elizabeth Emanuel a Continental Shelf 128 Ltd	13
2004/C 217/27	Vec C-260/04: Žaloba podaná dňa 17. júna 2004: Komisia Európskych spoločenístiev proti Talianskej republike	14

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2004/C 217/28	Vec C-275/04: Žaloba podaná dňa 29. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu	15
2004/C 217/29	Vec C-282/04: Žaloba podaná dňa 30. júna 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu	15
2004/C 217/30	Vec C-283/04: Žaloba podaná dňa 1. júla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu	16
2004/C 217/31	Vec C-285/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale di Oristano zo dňa 14. júna 2004 vo veci Medda Ignazio proti Banco di Napoli SpA a Regione Autonoma della Sardegna	17
2004/C 217/32	Vec C-286/04 P: Odvolanie podané dňa 5. júla 2004: Eurocermex SA proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) z 29. apríla 2004 vo veci T-399/02, Eurocermex SA proti Úradu harmonizácie vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).	17
2004/C 217/33	Vec C-291/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný rozhodnutím Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgicko) zo dňa 4. júna 2004 vo veci Ministère public proti Henri Léon Schmitz	17
2004/C 217/34	Vec C-299/04: Žaloba podaná dňa 14. júla 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	18
SÚD PRVÉHO STUPŇA		
2004/C 217/35	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júna 2004 vo veci T-275/01 Mercedes Alvarez Moreno proti Európskemu parlamentu (Úradníci — Pomocný zamestnanec — Konferenčný tlmočník — Článok 7 ROZ — Skončenie pracovného pomeru)	19
2004/C 217/36	Vec T-158/04: Žaloba podaná dňa 26. apríla 2004: Erich Drazdanský proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	19
2004/C 217/37	Vec T-162/04: Žaloba podaná dňa 30. apríla 2004: Eugénio Branco Lda. proti Komisii Európskych spoločenstiev	20
2004/C 217/38	Vec T-180/04: Žaloba podaná dňa 25. mája 2004: Przedsiębiorstwo Polmos Białystok proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVT)	21
2004/C 217/39	Vec T-183/04: Žaloba podaná dňa 25. mája 2004: Tokai Europe GmbH proti Komisii Európskych spoločenstiev	21
2004/C 217/40	Vec T-185/04: Žaloba podaná dňa 25. mája 2004: Lancôme Parfums et Beauté a spol. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	22
2004/C 217/41	Vec T-188/04: Žaloba podaná dňa 24. mája 2004: Sociétés Freixenet S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu	22

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2004/C 217/42	Vec T-189/04: Žaloba podaná dňa 24. mája 2004: Christian van der Haegen proti Európskemu ekonomickému a sociálnemu výboru	23
2004/C 217/43	Vec T-192/04: Žaloba podaná dňa 28. mája 2004: Flex Equipos de Descanso, S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	23
2004/C 217/44	Vec T-199/04: Žaloba podaná dňa 28. mája 2004: Gul Ahmed Textile Mills Ltd proti Rade Európskej únie	24
2004/C 217/45	Vec T-200/04: Žaloba podaná dňa 28. mája 2004: Regione Autonoma della Sardegna proti Komisii Európskych spoločenstiev	24
2004/C 217/46	Vec T-204/04: Žaloba podaná dňa 7. júna 2004: Indorata-Servicos e Gesrao Lda proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	25
2004/C 217/47	Vec T-205/04: Žaloba podaná dňa 8. júna 2004: Alessandro Ianniello proti Komisii Európskych spoločenstiev	26
2004/C 217/48	Vec T-206/04: Žaloba podaná dňa 7. júna 2004 (faxom/e-mailom dňa 2. júna 2004): Fernando Rodrigues Carvalhais proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	26
2004/C 217/49	Vec T-211/04: Žaloba podaná dňa 9. júna 2004: vláda Gibraltáru proti Komisii Európskych spoločenstiev	27
2004/C 217/50	Vec T-214/04: Žaloba podaná dňa 8. júna 2004: Royal County of Berkshire Polo Club Ltd proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)	28
2004/C 217/51	Vec T-215/04: Žaloba podaná dňa 9. júla 2004: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska proti Komisii Európskych spoločenstiev	29
2004/C 217/52	Vec T-236/04: Žaloba podaná dňa 9. júna 2004: Európsky úrad pre životné prostredie a Stichting Natuur en Milieu proti Komisii Európskych spoločenstiev	29
2004/C 217/53	Vec T-239/04: Žaloba podaná dňa 11. júna 2004: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev	30
2004/C 217/54	Vec T-241/04: Žaloba podaná dňa 9. júna 2004: Európsky úrad pre životné prostredie a Stichting Natuur en Milieu proti Komisii Európskych spoločenstiev	30
2004/C 217/55	Vec T-244/04: Žaloba podaná dňa 17. júna 2004: pani Elizabeth Saskia Smith proti Europolu	31
2004/C 217/56	Vec T-246/04: Žaloba podaná dňa 17. júna 2004: Jacques Wunenburger proti Komisii Európskych spoločenstiev	31
2004/C 217/57	Vec T-247/04: Žaloba podaná dňa 17. júna 2004: Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos (ASEPROFAR) a Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico S. A. (EDIFA) proti Komisii Európskych spoločenstiev	32
2004/C 217/58	Vec T-248/04: Žaloba podaná dňa 21. júna 2004: Scania AB (Publ) proti Komisii Európskych spoločenstiev	32

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2004/C 217/59	Vec T-249/04: Žaloba podaná dňa 21. júna 2004: Philippe Combescot proti Komisii Európskych spoločenstiev	33
2004/C 217/60	Vec T-250/04: Žaloba podaná dňa 21. júna 2004: Philippe Combescot proti Komisii Európskych spoločenstiev	33
2004/C 217/61	Vec T-251/04: Žaloba podaná dňa 22. júna 2004: Grécka republika proti Komisii Európskeho spoločenstva	34
2004/C 217/62	Vec T-252/04: Žaloba podaná dňa 18. júna 2004: Caviar Anzali proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	35
2004/C 217/63	Vec T-256/04: Žaloba podaná dňa 28. júna 2004: Mundipharma AG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	35
2004/C 217/64	Vec T-260/04: Žaloba podaná dňa 23. júna 2004: C.E.S.T.A.S. - Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie proti Komisii Európskych spoločenstiev	36
2004/C 217/65	Vec T-266/04: Žaloba podaná dňa 1. júla 2004: Španielske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev	36
2004/C 217/66	Vec T-268/04: Žaloba podaná dňa 28. júna 2004: Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	37
2004/C 217/67	Vec T-269/04: Žaloba podaná dňa 29. júna 2004: IDOM, S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	38
2004/C 217/68	Výmaz veci T-304/99	38
2004/C 217/69	Výmaz veci T-69/02	38
2004/C 217/70	Výmaz veci T-249/03	38

II Úvodné akty

.....

III Oznámenia

2004/C 217/71	Posledná publikácia Súdneho dvora v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i> Ú. v. EÚ C 201, 7.8.2004	39
---------------	--	----

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľkého senátu)

z 29. júna 2004

vo veci C-486/01 P: **Front national** proti Európskemu parlamentu ⁽¹⁾

(Odvolanie — Vyhlásenie o utvorení skupiny podľa článku 29, odsek 1, rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu — Nedostatok politickej spriaznenosti — Rozpustenie skupiny TDI so spätným účinkom — Vzájomné odvolanie — Výklad štvrtého pododseku článku 230 ES — Pojem rozhodnutia týkajúceho sa „bezprostredne a osobne“ fyzickej alebo právnickej osoby — Nepripustnosť žaloby podanej národnou politickou stranou)

(2004/C 217/01)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-486/01 P, **Front national**, so sídlom v Saint-Cloud (Francúzsko) (zastúpený F. Wagner a V. de Poulpiquet de Brescanvel, advokáti), ktorého predmetom je odvolanie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (tretí rozšírený senát) zo dňa 2. októbra 2001, *Martinez a ďalší/Parlament* (T-222/99, T-327/99 a T-329/99, Zb. s. II-2823), ktorým sa domáha zrušenia uvedeného rozsudku, pričom druhým účastníkom konania je: Európsky parlament (zastúpený: G. Garzón Clariana, J. Schoo a H. Krück, splnomocnenými zástupcami), žalovaný v prvom stupni konania, Súdny dvor (veľký senát), v zložení: predseda V. Skouris, spravodajcovia P. Jann a C. W. A. Timmermans, predsedovia komôr A. Rosas, J.-P. Puissochet a J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr a R. Silva de Lapuerta, generálny advokát D. Ruiz-Jarabo Colomer, súdny tajomník M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 29. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo dňa 2. októbra 2001, *Martinez a ďalší/Parlament* (T-222/99, T-327/99 a T-329/99), sa zrušuje v rozsahu, v ktorom žalobu **Front national** vyhlasuje za prípustnú (vec T-327/99).

2) Žaloba **Front national**, ktorou sa domáha zrušenia rozhodnutia Európskeho parlamentu zo dňa 14. septembra 1999, ktorá sa týka výkladu článku 29 odsek 1 jeho rokovacieho poriadku a

ktorým bola so spätným účinkom rozpustená „Groupe technique des députés indépendants (TDI) – Groupe mixte“ (Technická skupina nezávislých poslancov (TDI) – Zmiešaná skupina), sa zamietá ako neprípustná.

3) Z tohto dôvodu nie je treba rozhodnúť o odvolaní podanom **Front national** proti rozsudku uvedenom v bode 1 tohto výroku.

4) **Front national** je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu ako v rámci konania o tejto právnej veci, tak i v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia.

⁽¹⁾ Ú. v. ES. C 84 zo 6.4.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 8. júla 2004

v spojených veciach C-502/01 a C-31/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný **Sozialgericht Hannover** a **Sozialgericht Aachen**): **Silke Gaumain-Cerri** proti **Kaufmännische Krankenkasse –Pflegekasse** a **Maria Barth** proti **Landesversicherungsanstalt** ⁽¹⁾

(Sociálne zabezpečenie — voľný pohyb zamestnancov — zmluva ES — nariadenie (EHS) č. 1408/71 — plnenia určené na pokrytie rizika odkázanosti — prevzatie povinnosti platenia príspevkov na dôchodkové poistenie pre tretiu osobu poskytujúcu starostlivosť o odkázanú osobu prostredníctvom poistenia pre prípad odkázanosti)

(2004/C 217/02)

(Predbežné znenie, konečné znenie bude uverejnené v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora)

(Jazyk konania: nemčina)

V spojených veciach C-502/01 a C-31/02, predmetom ktorých sú návrhy predložené Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234

ES Sozialgericht Hannover (Nemecko)(C-502/01) a Sozialgericht Aachen (Nemecko)(C-31/02), ktorým navrhujú, vo vzťahu ku konaniam začatým pred vnútroštátnymi súdmi medzi Silke Gaumain-Cerri a Maria Barth a Kaufmännische Krankenkasse – Pflegekasse, Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz, aby v prejudiciálnom konaní rozhodol o výklade ustanovení zmluvy ES a sekundárneho práva týkajúceho sa voľného pohybu občanov únie a najmä Nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES 1997, L 28, s. 1), Súdny dvor (druhá komora) v zložení: C. W. A. Timmermans, predseda, J.-P. Puissochet (spravodajca) a R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric, sudcovia, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 8. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Také plnenie, akým je prevzatie povinnosti odvádzať príspevky na dôchodkové poistenie pre tretiu osobu, ktorá za okolností vecí samých poskytuje pre osobu odkázanú na pomoc úkony domácej starostlivosti, a to prostredníctvom organizácie poskytujúcej poistenie pre prípad odkázanosti, je plnením pri ochorení v prospech osoby odkázanej na pomoc, na ktoré sa vzťahuje Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996.*

2. *Pokiaľ ide o také plnenia ako plnenia nemeckého poistenia pre prípad odkázanosti, poskytované za okolností vecí samých poistencovi s bydliskom na území príslušného členského štátu alebo osobe s bydliskom na území iného členského štátu, ktorá je ako rodinný príslušník zamestnanca zahrnutá do toho poistenia, je zmluva, najmä článok 17 ES ako aj nariadenie č. 1408/71 v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 v rozpore s tým, že prevzatie povinnosti odvádzať príspevky na dôchodkové poistenie príslušníka členského štátu, ktorý vykonáva úlohy tretej osoby poskytujúcej starostlivosť príjemcovi týchto plnení, je odopreté príslušnou organizáciou z dôvodu, že táto tretia osoba alebo uvedený príjemca majú bydlisko v inom členskom štáte ako príslušný štát.*

(¹) Ú. v. ES C 84 zo 6.4.2002.
Ú. v. ES C 109 zo 4.5.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 29. júna 2004

vo veci C-110/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rade Európskej únie (¹)

(Pomoc portugalskej vlády chovateľom ošípaných — Pomoc, ktorej účelom je poskytnutie náhrady za skoršiu pomoc vyhlásenú za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Rozhodnutie Rady vyhlasujúce takúto pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom — Protiprávnosť — Článok 88 odsek 2 pododsek 3 ES)

(2004/C 217/03)

(Jazyk konania: francúzština)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-110/02, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: F. Santaolalla Gadea, D. Triantafyllou a V. Di Bucci) proti Rade Európskej únie (splnomocnení zástupcovia: J. Carbery a F. Florindo Gijón), ktorú v konaní podporuje Portugalská republika (splnomocnení zástupcovia: L. Fernandes a I. Palma), predmetom ktorej je zrušenie rozhodnutia Rady 2002/114/ES zo dňa 21. januára 2002, povoľujúceho portugalskej vláde poskytnutie pomoci chovateľom ošípaných, ktorí boli príjemcami pomoci v rokoch 1994 a 1998 (Ú. v. ES L 43, s. 18), Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, sudcovia: P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, A. La Pergola, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, K. Lenaerts, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 29. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Zrušuje sa rozhodnutie Rady 2002/114/ES zo dňa 21. januára 2002 povoľujúce portugalskej vláde poskytnúť pomoc portugalským chovateľom ošípaných, ktorí boli príjemcami pomoci poskytnutej v rokoch 1994 a 1998;
2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania;
3. Portugalskej republike a Francúzskej republike sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. ES C 131 z 1.6.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 24. júna 2004

vo veci C-269/02: Komisia európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike ⁽¹⁾*(Nesplnenie povinnosti štátom — neprebratie smernica 98/24/ES v stanovenej lehote — ochrana zdravia a bezpečnosti pracovníkov — riziká súvisiace s chemickými faktormi pri práci)*

(2004/C 217/04)

(Jazyk konania: francúzština)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-269/02, Komisia európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: D. Martin) proti Francúzskej republike (splnomocnený zástupca: G. de Bergues, C. Lemaire a C. Bergeot-Nunes), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Francúzska republika neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s so smernicou Rady 98/24/ES zo 7. apríla 1998 o ochrane zdravia a bezpečnosti pracovníkov pred rizikami súvisiacimi s chemickými faktormi pri práci (štrnásta samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) (Ú. v. L 131, s.11), alebo v každom prípade tým, že neinformovala o týchto opatreniach Komisiu, si nesplnila povinnosti, ktoré sa jej ukládajú na základe uvedenej smernice, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda komory: A. Rosas, sudcovia: R. Schintgen a K. Schiemann (spravodajca), generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 24. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 98/24/ES zo 7. apríla 1998 o ochrane zdravia a bezpečnosti pracovníkov pred rizikami súvisiacimi s chemickými faktormi pri práci (štrnásta samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) si Francúzska republika nesplnila povinnosti, ktoré sa jej ukládajú na základe uvedenej smernice.
2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. C 219, zo 14.9.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 1. júla 2004

vo veci C-295/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht): Gisela Gerken proti Amt für Agrarstruktur Verden ⁽¹⁾*(Spoločná poľnohospodárska politika — Integrovaný systém spravovania a kontroly určitých schém poskytovania pomoci v spoločenstve — Nariadenia (EHS) č. 3887/92 a (ES) č. 2419/2001 — Žiadosť o poskytnutie pomoci „pre zvieratá“ — Nezrovnalosti — Zníženie výšky pomoci — Článok 2 odsek 2 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 — Retroaktívne uplatnenie miernejšieho ustanovenia)*

(2004/C 217/05)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-295/02, predmetom ktorej je návrh, podaný Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht (Nemecko), na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula zo sporu prejednávaneho pred týmto vnútroštátnym súdom medzi Gisela Gerken a Amt für Agrarstruktur Verden, týkajúcej sa výkladu článku 10 odsek 2 písm. a) nariadenia Komisie č. 3887/1992 z 23. decembra 1992 stanovujúceho pravidlá uplatňovania integrovaného systému správy a kontroly pre určité schémy pomoci v Spoločenstve (Ú. v. ES L 391, s. 36), článkov 44, 53 a 54 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania systému správy a kontroly pre určité schémy pomoci v spoločenstve, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 (Ú. v. ES L 327, s. 11), a článku 2 odsek 2 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda C.W.A. Timmermans, sudcovia J.-P. Puissechet, R. Schintgen, F. Macken (spravodajca) a N. Colneric, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M.-F. Contet, hlavný referent, vyhlásil dňa 1. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 2 odsek 2 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade žiadosti o pomoc „pre zvieratá“, ktorá spadá do časovej pôsobnosti nariadenia Komisie č. 3887/1992 z 23. decembra 1992 stanovujúceho pravidlá uplatňovania integrovaného systému správy a kontroly pre určité schémy

pomoci v spoločenstve a ktorá obsahuje nezrovnalosti, ktoré možno sankcionovať podľa článku 10 odsek 2 písm. a) tohto nariadenia, sú príslušné orgány povinné retroaktívne uplatniť ustanovenia článku 44 odsek 1 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného systému správy a kontroly pre určité schémy pomoci v spoločenstve, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 z dôvodu, že tieto ustanovenia nariadenia č. 2419/2001 sú miernejšie.

(¹) Ú. v. ES C 261 z 26.10.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 1. júla 2004

v spojených veciach C-361/02 a 362/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Dioikitiko Efeteio Peisaros): Elliniko Dimosio proti Nikolaosu Tsapalosovi a Konstantinosu Diamantakisovi (¹)

(Smernica 76/308/EHS — Vzájomná pomoc pri vymáhaní ciel — Aplikácia na pohľadávky vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti smernice)

(2004/C 217/06)

(Jazyk konania: gréčtina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

V spojených veciach C-361/02 a 362/02, ktorých predmetom je návrh podaný Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES Dioikitiko Efeteio Peisaros (Grécko) na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula z konania vedeného pred týmto vnútroštátnym súdom, ktoré sa začalo na návrh Elliniko Dimosio proti Nikolaosu Tsapalosovi a Konstantinosu Diamantakisovi, týkajúcej sa výkladu článku 1 smernice Rady 76/308/EHS zo dňa 15. marca 1976 o vzájomnej pomoci pri refundácii pohľadávok vyplývajúcich z činností, ktoré tvoria časť systému financovania Poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu a o poľnohospodárskych poplatkoch a clách, a týkajúcej sa dane z pridanej hodnoty a určitých spotrebných daní (Ú. v. L 73, s. 18), v znení aktu o podmienkach prístúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. 1994, C 241, s. 21) Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda komory: A. Rosas, sudcovia: R. Schintgen (spravodajca) a N. Colneric, generálny advokát: J. Kokott, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 1. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Smernica Rady 76/308/EHS zo dňa 15. marca 1976 o vzájomnej pomoci pri refundácii pohľadávok vyplývajúcich z činností, ktoré tvoria časť systému financovania Poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu a o poľnohospodárskych poplatkoch a clách, a týkajúce sa dane z pridanej hodnoty a určitých spotrebných daní, v znení aktu o podmienkach prístúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, musí byť vykladaná tak, že sa vzťahuje na colné pohľadávky, ktoré vznikli v členskom štáte a vyplývajú z určitého titulu vydaného takýmto členským štátom pred vstupom uvedenej smernice do platnosti v inom členskom štáte, v ktorom sídli dožiadaný orgán.

(¹) Ú. v. ES C 305 zo dňa 7.12.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 8. júla 2004

vo veci C-27/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti štátom — Životné prostredie — Smernica 91/271/EHS — Rozhodnutie 93/481/EHS — Zber a čistenie komunálnych odpadových vôd — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2004/C 217/07)

(Jazyk konania: holandština)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-27/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: G. Valero Jordana a M. van Beek) proti Belgickému kráľovstvu (splnomocnený zástupca: A. Snoecx, za právnej pomoci A. Cornet), predmetom ktorej je, aby Súdny dvor vyslovil, že Belgické kráľovstvo tým, že neprijalo zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na úplnú realizáciu článkov 3, 5 a článku 17 v spojení s článkami 3 a 4 smernice 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, s. 40), rovnako rozhodnutia Komisie č. 93/481/EHS z 28. júla 1993 o formátoch prezentácie národných programov tak, ako predpokladá článok 17 smernice Rady 91/271/EHS (Ú. v. ES L 226, s. 23), si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedenej smernice a rozhodnutia, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda komory, J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia: J.-P. Puissochet a F. Macken (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 8. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Belgické kráľovstvo tým, že neprijalo všetky potrebné zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na úplnú realizáciu článkov 3, 5 a článku 17 v spojení s článkami 3 a 4 smernice 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd, rovnako rozhodnutia Komisie č. 93/481/EHS z 28. júla 1993 o formátoch prezentácie národných programov tak, ako predpokladá článok 17 smernice Rady 91/271/EHS, si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 226 ES a rovnako z uvedenej smernice a rozhodnutia.

2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 70, z 22.3.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 1. júla 2004

vo veci C-65/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 12, 149 a 150 ES — Diplom o stredoškolskom vzdelaní získaný v inom členskom štáte — Prístup k vysokoškolskému vzdelaniu)

(2004/C 217/08)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-65/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: D. Martin) proti Belgickému kráľovstvu (splnomocnený zástupca: A. Snoecx), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že neprijatím potrebných opatrení na zabezpečenie možnosti prístupu držiteľov stredoškolských diplomov získaných v inom členskom štáte k vysokoškolskému vzdelávaniu organizovanému Francúzskym spoločenstvom v Belgicku za tých istých podmienok ako držiteľom diplomov vyššieho stredoškolského vzdelania (CESS), si Belgické kráľovstvo nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 12 ES, 149 ES a 150 ES, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda A. Rosas, sudcovia: R. Schintgen, N. Colneric (spravodajca), generálny advokát: C. Stix-Hackl, súdny tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 1. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Neprijatím potrebných opatrení na zabezpečenie možnosti prístupu držiteľov stredoškolských diplomov získaných v inom členskom štáte k vysokoškolskému vzdelávaniu organizovanému Francúzskym spoločenstvom v Belgicku za tých istých podmienok ako držiteľom diplomov vyššieho stredoškolského vzdelania (CESS), si Belgické kráľovstvo nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 12 ES, 149 ES a 150 ES.

2) Belgické kráľovstvo je zaviazané na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 83 z 5.4.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 8. júla 2004

vo veci C-127/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Trendsoft (Irl) Ltd (¹)

(Rozhodcovská doložka — Vrátenie preddavku — Úroky z omeškania — Rozsudok pre zmeškanie)

(2004/C 217/09)

(Jazyk konania: angličtina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-127/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: L. Flynn a C. Giolito) proti Trendsoft (Irl) Ltd so sídlom v Dubline (Írsko), predmetom ktorej je žaloba Komisie Európskych spoločenstiev na základe článku 238 ES na zaplatenie sumy 21 303 eur, ktorú žalobca zaplatil žalovanému v rámci plnenia zmluvy č. EP 23697 a úrokov z omeškania, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia: F. Macken (sudca-spravodajca) a K. Lenaerts, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 8. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Trendsoft (Irl) Ltd je povinný zaplatiť Komisii Európskych spoločenstiev sumu 21 303 eur spolu s úrokmi z omeškania:

— 6,09 % ročne za obdobie od 31. augusta 2000 do 31. decembra 2002;

— 8 % ročne za obdobie od 1. januára 2003 až do dátumu vyhlásenia tohto rozsudku;

— v zákonnej sadzbe podľa írskeho práva, v súčasnosti v zmysle článku 26 Debtors (Ireland) Act, 1840 v znení neskorších predpisov, nariadenia 3 Courts Act, 1981 (Interest on Judgment Debts) Order 1989, avšak nepresahujúcej 8,09 % ročne od dátumu vyhlásenia tohto rozsudku.

2) Trendsoft (Irl) Ltd je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 112 z 10.5.2003.

Rozsudok Súdneho dvora

(piata komora)

z 22. júna 2004

vo veci C-155/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti
Francúzskej republike ⁽¹⁾

*(Nesplnenie povinnosti štátu — Smernica 2000/70/ES —
Zdravotnícke pomôcky, ku ktorým patria stabilizované deri-
váty ľudskej krvi alebo plazmy — Nепrebratie smernice)*

(2004/C 217/10)

(Jazyk konania: francúzština)

*(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhod-
nutí Súdneho dvora“)*

Vo veci C - 155/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: B. Stromsky a R. Amorosi) proti Francúzskej republike (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues a C. Bergeot-Nunesová), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Francúzska republika tým, že neprijala zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou č. 2000/70/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. novembra 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/42/EHS pokiaľ ide o zdravotnícke pomôcky, ku ktorým patria stabilizované deriváty ľudskej krvi alebo plazmy (Ú.v. L 313, str. 22), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predseda C. Gulmann, sudcovia: A. La Pergola (spravodajca) a S. von Bahr, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 22. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Neprijatím zákonov, iných predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou č. 2000/70/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. novembra 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/42/EHS pokiaľ ide o zdravotnícke pomôcky, ku ktorým patria stabilizované deriváty ľudskej krvi alebo plazmy, Francúzska republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 tejto smernice.*
2. *Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. C 171, z 19.7.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 8. júla 2004

vo veci C-166/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti
Francúzskej republike ⁽¹⁾

*(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 28 ES —
Uvádžanie výrobkov z ušľachtilých kovov na trh — Označenie
„zlato“ a „zliatina zlata“)*

(2004/C 217/11)

(Jazyk konania: francúzština)

*(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhod-
nutí Súdneho dvora“)*

Vo veci C-166/03, Komisie Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: B. Stromsky) proti Francúzskej republike (splnomocnený zástupca: G. de Bergues a F. Million), predmetom ktorej je vyslovenie, že Francúzsko nesplnilo svoje povinnosti vyplývajúce z článku 28 ES a to tým, že označenie „zlato“ spája s výrobkami s rýdzosťou 750/1000, zatiaľ čo výrobky s rýdzosťou 375/1000 alebo 585/1000 označuje ako „zliatina zlata“, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda C. W. A. Timmermans, sudcovia: J.- P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), R. Schintgen a N. Colneric, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 8. júla rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Francúzska republika nesplnila svoje povinnosti vyplývajúce z článku 28 ES a to tým, že označenie „zlato“ spája s výrobkami s rýdzosťou 750/1000, zatiaľ čo výrobky s rýdzosťou 375/1000 alebo 585/1000 označuje ako „zliatina zlata“.*
2. *Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 135, 7.6.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 1. júla 2004

vo veci C-169/03 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Regeringsrätten): Florian W. Wallentin proti Riksskatteverket⁽¹⁾

(Voľný pohyb osôb — Pracovníci — Daň z príjmu — Čiastočné zdanenie daňových poplatníkov poberajúcich malú časť ich príjmov v jednom členskom štáte a majúcich bydlisko v inom členskom štáte)

(2004/C 217/12)

(Jazyk konania: švédština)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-169/03, predmetom ktorej je návrh podaný Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES Regeringsrätten (Švédsko) na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula zo sporu prejednávaneho pred týmto vnútroštátnym súdom medzi Florian W. Wallentin a Riksskatteverket, týkajúca sa výkladu článku 39 ES, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda A. La Pergola, sudcovia S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, generálny advokát: P. Léger, súdny tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 1. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Právna úprava členského štátu, podľa ktorej fyzické osoby považované za subjekty bez daňového bydliska v tomto členskom štáte, ale ktorým tam plynie príjem z titulu výkonu pracovnej činnosti

- sú zdaňované priamou zrážkou z príjmu bez toho aby im bolo priznané zníženie základu dane alebo iné zníženia alebo úľavy viažuce sa na osobné pomery daňového poplatníka,
- zatiaľ čo daňoví poplatníci s trvalým bydliskom v tomto štáte majú právo si uplatniť toto zníženie alebo úľavy pri všeobecnom zdanení ich príjmov doma i v zahraničí,
- pričom tieto osoby bez bydliska v štáte kde sú zdaňované, majú vo svojom domovskom štáte len príjem, ktorý svojou podstatou nepodlieha dani z príjmu, je v rozpore s článkom 39 ES.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 158 z 5.7.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 8. júla 2004

vo veci C-214/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — smernica 88/609/EHS — znečistenie ovzdušia — veľké spaľovacie zariadenia)

(2004/C 217/13)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-214/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: J. C. Schieferer a G. Valero Jordana) proti Rakúskej republike (splnomocnení zástupcovia: H. Dossi a E. Riedl), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Rakúska republika si tým, že neprebrala správne smernicu Rady 88/609/EHS z 24. novembra 1988 o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok z veľkých spaľovacích zariadení do ovzdušia (Ú. v. ES L 336, s. 1) v znení smernice Rady 94/66/ES z 15. decembra 1994 (Ú. v. ES L 337, s. 83) nesplnila povinnosti, ktoré jej z tejto zmenenej a doplnenej smernice vyplývajú, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda P. Jann, sudcovia: A. Rosas, A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta (spravodajca) a K. Lenaerts, generálny advokát: M. Poirares Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 8. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rakúska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 body 6, 8, 9 a 10, v spojení s článkom 4 ods. 1 a prílohami III až VII, a článku 9, ods. 2 a ods. 3 smernice Rady 88/609/EHS z 24. novembra 1988 o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok z veľkých spaľovacích zariadení do ovzdušia v znení smernice Rady 94/66/ES z 15. decembra 1994, tým, že
  - v § 22 ods. 1 Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen (dekrét o obmedzení znečistenia vzduchu pochádzajúceho z parných kotlov), ktorý upravuje ochranu kvality ovzdušia v miestach, kde sa vyskytujú kotly, prijala definíciu viacpalivovej spaľovacej jednotky, ktorá sa odchyľuje od definície stanovenej v článku 2, bod 8 predmetnej smernice,
  - neprebrala do relevantných vnútroštátnych ustanovení Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen (zákon o obmedzení znečistenia vzduchu pochádzajúceho z parných kotlov) a Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen definíciu „nového zariadenia“ a „existujúceho zariadenia“, ktoré sú upravené v článku 2 ods. 9 a ods. 10 smernice,

— neúplne zahrnuje do relevantnej právnej úpravy v oblasti ochrany kvality ovzdušia hodnoty emisných limitov oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu, ktoré sú stanovené v článku 4 ods. 1 a v prílohách III až VII a to najmä tým, že sa vzdialila od definície „paliva“, ktorá je stanovená v článku 2 ods. 6 smernice a

— neprebrala správne článok 9 ods. 2 a ods. 3 smernice do Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen a Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen v súvislosti so spôsobmi výpočtu hodnôt emisných limitov pre spaľovacie zariadenia vybavené viacpalivovými spaľovacími jednotkami, ktoré používajú rezíduá z destilácie alebo z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu a to samotné alebo s inými palivami.

2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 158 z 5.7.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 8. júla 2004

vo veci C-292/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti štátom — Životné prostredie — Vozidlá po dobe životnosti — Smernica 2000/53/ES)

(2004/C 217/14)

(Jazyk konania: fínština)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-292/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: M. Konstantinidis a P. Aalto) proti Fínskej republike (splnomocnený zástupca: A. Guimaraes-Purokoski), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Fínska republika tým, že neprijala zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti (Ú. v. ES L 269, s. 34) alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda komory: N. Cunha Rodrigues, sudcovia: F. Macken (spravodajca) a K. Lenaerts, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Fínska republika tým, že neprijala všetky potrebné zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu

so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. Fínska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 6. 9. 2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 1. júla 2004

vo veci C-311/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (¹)

(Nesplnenie povinností členským štátom — smernica 1999/44/ES — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)

(2004/C 217/15)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-311/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: D. Martin) proti Francúzskej republike (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues a R. Loosli-Surrans), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Francúzska republika si tým, že neprijala zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, s. 12), nesplnila povinnosti, ktoré jej z tejto smernice vyplývajú, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda: A. Rosas (spravodajca), sudcovia: R. Schintgen a K. Schieman, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 1. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Francúzska republika si tým, že neprijala v stanovenej lehote zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar, nesplnila povinnosti, ktoré jej z tejto smernice vyplývajú.

2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 213 zo 6.9.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

(štvrtá komora)

z 1. júla 2004

z 8. júla 2004

vo veci C-331/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike ⁽¹⁾

vo veci C-389/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinností členským štátom — smernica 1999/44/ES — neprebratie smernice v stanovenej lehote)

(Nesplnenie povinností štátom — Neprebratie smernice 1999/74/ES)

(2004/C 217/16)

(2004/C 217/17)

(Jazyk konania: francúzština)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-331/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: M. Konstantinidis a F. Simonetti) proti Francúzskej republike (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues a E. Puisais), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Francúzska republika si tým, že neprijala zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o starých vozidlách (Ú. v. ES L 269, s. 34) a v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej z tejto smernice vyplývajú, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia: F. Macken (spravodajca) a K. Lenaerts, generálny advokát: M. Poirares Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 1. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Francúzska republika si tým, že neprijala v stanovenej lehote zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o starých vozidlách, nesplnila povinnosti, ktoré jej z tejto smernice vyplývajú.

2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

Vo veci C-389/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: A. Bordes) proti Belgickému kráľovstvu (splnomocnený zástupca: E. Dominkovits), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Belgické kráľovstvo tým, že neprijalo zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 1999/74/ES z 19. júla 1999 ustanovujúcou minimálne normy na ochranu nosníc (Ú. v. ES L 203, s. 53) a v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nesplnilo povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda komory, M. J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia: F. Macken (spravodajca) a K. Lenaerts, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 8. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Belgické kráľovstvo tým, že neprijalo zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 1999/74/ES z 19. júla 1999 ustanovujúcou minimálne normy na ochranu nosníc, si nesplnilo povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 213 zo 6.9.2003.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 251, z 18.10.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 8. júla 2004

vo veci C-400/03 (žiadosti o rozhodnutie prejudiciálnej otázky Tribunal d'instance du VIIe arrondissement de Paris): Waterman SAS proti Directeur général des douanes et droits indirects ⁽¹⁾

(Spoločný colný sadzobník — Kombinovaná nomenklatúra — Položka sadzobníka — Puzdrá na perá)

(2004/C 217/18)

(Jazyk konania: francúzština)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-400/03, predmetom ktorej je návrh podaný Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES Tribunal d'instance du VIIe arrondissement de Paris (Francúzsko) na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula z konania vedeného pred týmto vnútroštátnym súdom medzi Waterman SAS, predtým Waterman SA a Directeur général des douanes et droits indirects týkajúcej sa súladu vysvetliviek k podpoložkám 4202 12 11 a 4202 12 19 kombinovanej nomenklatúry, obsiahnutých v oznámení Komisie, nazvanom „Vysvetlivky ku kombinovanej nomenklatúre Európskych spoločenstiev“ (Ú.v. ES 2000, C 199, s. 1), s kombinovanou nomenklatúrou spoločného colného sadzobníka uvedenou v prílohe I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 zo dňa 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. L 256, p. 1), zmenené nariadením Komisie (ES) č. 2263/2000 zo dňa 13. októbra 2000 (Ú.v. ES L 264, s. 1), Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia: J.-P. Puissochet a K. Lenaerts (spravodajca), generálny advokát: C. Stix-Hackl, tajomník: L. Hewlett, hlavný referent vyhlásil dňa 8. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Skúmaním položenej otázky nebolo zistené nič, čo by mohlo mať vplyv na platnosť vysvetliviek k podpoložkám 4202 12 11 a 4202 12 19 kombinovanej nomenklatúry, obsiahnutých v oznámení Komisie s názvom „Vysvetlivky ku kombinovaným nomenklaturám Európskych spoločenstiev“.

⁽¹⁾ Ú.v. EU C 275, zo dňa 15.11.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 1. júla 2004

vo veci C-448/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — neprebratie smernice 98/44/ES)

(2004/C 217/19)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-448/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: K. Banks) proti Francúzskej republike (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues a A. Bodard-Hermant), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Francúzska republika si tým, že neprijala všetky potrebné zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/44/ES zo 6. júla 1998 o právnej ochrane biotechnologických objavov (Ú. v. ES L 213, s. 13), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 15 tejto smernice, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia: J.-P. Puissochet a F. Macken (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 1. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Francúzska republika si tým, že neprijala všetky potrebné zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/44/ES zo 6. júla 1998 o ochrane biotechnologických objavov nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 15 tejto smernice.

2. Francúzska republika je povinná zaplatiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 289 z 29.11.2003.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda zo dňa 22. apríla 2004 vo veci Acquedotto De Ferrairi Galliera s.p.a. proti Provincia di Genova a.i.

(Vec C-241/04)

(2004/C 217/20)

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda uznesením z 22. apríla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Acquedotto De Ferrairi Galliera s.p.a. proti Provincia di Genova a.i., ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 8. júna 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- Je potrebné považovať výklad článkov 12, 28, 43, 49 a 86 zmluvy ES, ktorý uviedol Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 7. decembra 2000, C-324/98 vo veci Teleaustria za použiteľný a záväzný pre vnútroštátneho sudcu aj v prípade, v ktorom nejestvuje potenciálna alebo skutočná hrozba diskriminácie na základe národnosti.
- Umožňujú články 12, 28, 43, 49 a 86 zmluvy ES, v zmysle výkladu Súdneho dvora uvedeného v rozsudku zo 7. decembra 2000, C-324/98 vo veci Teleaustria, členským štátom, akonáhle tieto články dodržiavajú, prijať prechodné opatrenia na zachovanie koncesíí pre služby vo verejnom záujme udelené bez verejnej súťaže a na akú dobu.
- Je možné vykladať článok 86 odsek 2 v tom zmysle, že je možné poskytnúť výnimku z článkov 12, 28, 43 a 49 zmluvy ES (tak ako to vykladá Súdny dvor v rozsudku zo 7. decembra 2000, C-324/98 vo vzťahu k povinnosti pridelenia licencie na výkon služieb vo verejnom záujme prostredníctvom verejnej súťaže) na zverenie výkonu určitej služby a to obmedzene na presne časovo vymedzenú prechodnú dobu a v nevyhnutnom rozsahu, v prípade, v ktorom konkrétna situácia má, podľa uváženia vnútroštátneho sudcu, také osobitosti, že verejná súťaž na pridelenie licencie na výkon verejných služieb predstavujúcich všeobecný hospodársky záujem, by mohla ohroziť včasnú realizáciu, začatie a prevádzku týchto služieb.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda zo dňa 22. apríla 2004 vo veci Acquedotto Nicolay s.p.a. proti Provincia di Genova a.i.

(Vec C-242/04)

(2004/C 217/21)

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda uznesením z 22. apríla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Acquedotto Nicolay s.p.a. proti Provincia di Genova a.i., ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 8. júna 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- Je potrebné považovať výklad článkov 12, 28, 43, 49 a 86 zmluvy ES, ktorý uviedol Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 7. decembra 2000, C-324/98 vo veci Teleaustria za použiteľný a záväzný pre vnútroštátneho sudcu aj v prípade, v ktorom nejestvuje potenciálna alebo skutočná hrozba diskriminácie na základe národnosti.
- Umožňujú články 12, 28, 43, 49 a 86 zmluvy ES, v zmysle výkladu Súdneho dvora uvedeného v rozsudku zo 7. decembra 2000, C-324/98 vo veci Teleaustria, členským štátom, akonáhle tieto články dodržiavajú, prijať prechodné opatrenia na zachovanie koncesíí pre služby vo verejnom záujme udelené bez verejnej súťaže a na akú dobu.
- Je možné vykladať článok 86 odsek 2 v tom zmysle, že je možné poskytnúť výnimku z článkov 12, 28, 43 a 49 zmluvy ES (tak ako to vykladá Súdny dvor v rozsudku zo 7. decembra 2000, C-324/98 vo vzťahu k povinnosti pridelenia licencie na výkon služieb vo verejnom záujme prostredníctvom verejnej súťaže) na zverenie výkonu určitej služby a to obmedzene na presne časovo vymedzenú prechodnú dobu a v nevyhnutnom rozsahu, v prípade, v ktorom konkrétna situácia má, podľa uváženia vnútroštátneho sudcu, také osobitosti, že verejná súťaž na pridelenie licencie na výkon verejných služieb predstavujúcich všeobecný hospodársky záujem, by mohla ohroziť včasnú realizáciu, začatie a prevádzku týchto služieb.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný rozsudkom College van Beroep voor het bedrijfsleven zo dňa 28. mája 2004 vo veci Transport Maatschppij B.V. proti Staatssecretaris van Economische Zaken

(Vec C-247/04)

(2004/C 217/22)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holansko) rozsudkom z 28. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Transport Maatschppij B.V. proti Staatssecretaris van Economische Zaken, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 11. júna 2004.

College van Beroep voor het bedrijfsleven žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Má sa pojem „dlžné na základe právnych predpisov“ v článku 236 Colného kódexu (CK) ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že je zameraný výlučne na otázku, či sú splnené podmienky pre vznik colného dlhu, ako je stanovené v hlave VII kapitole 2 CK, alebo sa len hovorí o zákonom dlhu, keď nemôže byť uvedený žiadny dôvod, ani podľa platných vnútroštátnych ustanovení v zmysle článku 4 číslo 23 CK, podľa ktorého by oznámenie, že clo je dlžné, bolo napadnutelné?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, Ú.v. ES 2004/L 302, strana 1.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandské kráľovstvo) zo dňa 9. júna 2004 vo veci Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. proti Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Vec C-248/04)

(2004/C 217/23)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandské kráľovstvo) uznesením z 9. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Koninklijke Coöperatie Cosun U. A. proti Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 11. júna 2004.

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemské kráľovstvo) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1) V prípade, že možnosť poskytnutia úľavy zakotvená v článku 13 nariadenia č. 1430/79/EHS ⁽¹⁾, v súčasnosti

nahradeného článkom 239 Colného kódexu Spoločenstva, sa neuplatňuje, ako v spornom prípade, na poplatky vybrané z cukru C, nariadenie Rady č. 1785/81/EHS ⁽²⁾ zo dňa 30. júna 1981 o spoločnej organizácii trhov v odvetví cukru a nariadenie Rady č. 2670/81/EHS ⁽³⁾ zo dňa 14. septembra 1981 ustanovujúce podrobné vykonávacie pravidlá pre výrobu cukru, ktorá presahuje kvótu, sú platné, alebo neplatné čiastočne alebo v celom rozsahu a to z dôvodu absencie možnosti úhrady poplatky alebo poskytnutia úľavy v súvislosti s poplatkom vyberaným z cukru C na základe určitého počtu spravodlivých dôvodov ?

2) Ak áno, zákonná povinnosť zaplatiť poplatok z cukru C zanikla, alebo príslušné vnútroštátne orgány dotknutého členského štátu a/alebo Komisia, môžu rozhodnúť o tom, že množstvá cukru C budú oslobodené od poplatku v súlade s článkom 3 nariadenia č. 2670/81/EHS, ak osoba povinná k úhrade poplatku nemôže byť obvinená z podvodného konania alebo nedbanlivosti, ktoré mohli prispieť k tomu, že nedošlo k vývozu takeého množstva, aké zamýšľala, a keď v záujme vyšetrovania porušenia a protiprávnosti vnútroštátnymi orgánmi nebola tento poplatník o predmetnom vyšetrovaní informovaný?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 175, zo dňa 12. júla 1979, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 177, zo dňa 1. júla 1981, s. 4.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 262, zo dňa 16. septembra 1981, s. 14.

Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-255/04)

(2004/C 217/24)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: E. Traversa a A.-M. Rouchaud-Joët, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 14. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

— Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor vyslovil, že

— podmienením vydania povolenia umeleckej agentúre so sídlom v inom členskom štáte kritériu záujmu o činnosť agentúry a potreby umiestnenia umelcov,

— uplatnením právnej domnienky zamestnania pre umelca, ktorý má postavenie poskytovateľa služieb so sídlom vo svojom členskom štáte, odkiaľ obvykle poskytuje podobné služby

— si Francúzska republika nespĺnila povinnosti ktoré jej vyplývajú z článkov 43 a 49 ES a zaviazal Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Systém vydávania povolení poskytovateľom služieb so sídlom v inom členskom štáte, ktorým nebolo udelené podobné povolenie vo svojom vlastnom členskom štáte predstavuje čisto mechanickú aplikáciu systému pre poskytovateľov služieb so sídlom vo Francúzsku a nezohľadňuje skutočnosti a záruky, ktoré už boli uplatnené v štáte pôvodu. Používanie francúzskeho systému povolení prekračuje medze toho, čo je potrebné pre ochranu záujmov dotknutých umelcov. Na druhej strane, používanie kritéria záujmu o činnosť agentúry a potreby umiestnenia umelcov dáva Ministerstvu práce, ktoré je zodpovedné za udeľovanie alebo odobratie povolení možnosť úplne svojvoľne vylúčiť zahraničných poskytovateľov služieb, keďže existuje dostatočný počet francúzskych agentúr, ktoré sú majiteľmi francúzskeho povolenia.

Právna domnienka zamestnania pre umelca, ktorý má postavenie poskytovateľa služieb so sídlom vo svojom členskom štáte, odkiaľ obvykle poskytuje podobné služby, predstavuje obmedzenie voľného pohybu služieb, keďže zakazuje alebo sťažuje činnosť poskytovateľa služieb so sídlom v inom členskom štáte, kde tieto služby legálne poskytuje, a prekračuje medze toho, čo je potrebné na dosiahnutie jej pôvodného cieľa. Okrem toho je táto domnienka veľmi ťažko vyvrátiteľná a má dôsledky nielen ohľadne sociálneho zabezpečenia, ale aj platení dovolenky a systému doplnkového dôchodkového zabezpečenia. Aj keď sa aplikuje rovnako na domácich umelcov a umelcov z iných členských štátov, táto domnienka predstavuje obmedzenie, ktoré sťažuje alebo robí menej príťažlivou činnosť umelcov so sídlom v inom členskom štáte, kde legálne poskytujú podobné služby a ktoré je neprimerané sledovanému cieľu.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Court of Appeal (England and Wales), Civil Division zo dňa 15. júna 2004 vo veciach Michael Jason Clarke proti Frank Staddon Ltd a J. C. Caulfield, C. F. Caulfield a K. V. Barnes proti Marshalls Clay Products Ltd

(Vec C-257/04)

(2004/C 217/25)

Court of Appeal (England and Wales), Civil Division uznesením z 15. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veciach Michael Jason Clarke proti Frank Staddon Ltd a J. C. Caulfield, C. F. Caulfield a K. V. Barnes proti Marshalls Clay Products Ltd, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 16. júna 2004.

Court of Appeal (England and Wales), Civil Division žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Je zmluvne záväzná dohoda medzi zamestnávateľom a pracovníkom, na základe ktorej predstavuje určitá časť mzdy, ktorá je vyplácaná pracovníkovi, „náhradu mzdy za dovolenku“/(dohoda známa ako „rolled up holiday pay“) porušením práva pracovníka na platenú ročnú dovolenku podľa článku 7 smernice o pracovnom čase 93/104/ES? (1)
- 2) Bola by odpoveď na prvú otázku iná, ak by pracovník dostával rovnakú sumu predtým aj potom, ako nadobudla účinnosť predmetná dohoda, čiže jej výsledkom by nebolo poskytnutie doplnkovej platby, ale skôr klasifikovanie časti mzdy, ktorá má byť vyplatená pracovníkovi, ako „náhrada mzdy za dovolenku“?
- 3) Ak je odpoveď na otázku 1 kladná, je porušením práva pracovníka na platenú ročnú dovolenku podľa článku 7, ak je mu poskytnutý úver na túto sumu ako kompenzácia nároku, ktorý vyplýva zo smernice?
- 4) Je v záujme súladu s povinnosťou zabezpečiť, aby mal pracovník nárok na platenú ročnú dovolenku v trvaní najmenej štyroch týždňov, ktorá vyplýva z článku 7 smernice 93/104/ES, nevyhnutné, aby bola príslušná suma pracovníkovi vyplatená v období, kedy pracovník čerpá dovolenku, alebo je v záujme súladu s článkom 7 postačujúce, ak mu je táto suma vyplácaná v priebehu roka v splátkach?

(1) Smernica Rady 93/104/ES z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času. Ú. v. ES L 307 z 13. 12. 1993, s. 18-24

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of The Trade marks Act 1984, on Appeal from the Registrar of Trade Marks zo dňa 26. mája 2004 vo veci Elizabeth Emanuel a Continental Shelf 128 Ltd

(Vec C-259/04)

(2004/C 217/26)

High Court of justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of The Trade Marks Act 1984, on Appeal from the Registrar of Trade Marks uznesením z 26. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Elizabeth Emanuel a Continental Shelf 128 Ltd, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 16. júna 2004.

High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of The Trade Marks Act 1984, on Appeal from the Registrar of Trade Marks žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

Článok 3 ods. 1, písm. g) smernice 89/104 (¹)

1) Môže za nasledujúcich okolností ochranná známka klamať verejnosť a môže byť jej zápis zakázaný podľa článku 3 ods. 1 písm. g) smernice 89/104, ak:

- a) dobrá povest', ktorá je spájaná s ochrannou známkou, bola prevedená spolu s podnikom, ktorý vyrába výrobky, na ktoré sa ochranná známka vzťahuje;
  - b) pred prevodom z tejto ochrannej známky pre podstatnú časť dotknutej verejnosti vyplývalo, že na tvorbe alebo výrobe výrobkov, v súvislosti s ktorými bola ochranná známka používaná, sa podieľala určitá osoba;
  - c) po prevode podal nový majiteľ prihlášku ochrannej známky; a
  - d) v čase podania prihlášky mala podstatná časť dotknutej verejnosti nesprávny dojem, že používanie ochrannej známky znamenalo, že uvedená určitá osoba sa stále podieľala na tvorbe alebo výrobe výrobkov, v súvislosti s ktorými bola ochranná známka používaná a že bolo pravdepodobné, že tento dojem ovplyvnil nákupné správanie tejto časti verejnosti?
- 2) Ak nie je odpoveď na otázku 1 bez výhrad pozitívna, aké ďalšie okolnosti sa musia vziať do úvahy pri posúdení, či môže ochranná známka klamať verejnosť a jej zápis má byť zakázaný podľa článku 3 ods. 1 písm. g) smernice a najmä má význam skutočnosť, že je pravdepodobné, že sa nebezpečenstvo omylu pravdepodobne časom zníži?

Článok 12 ods. 2 písm. b) smernice 89/104

3) Môže prihlásená ochranná známka zavádzať verejnosť, ak ju používa majiteľ alebo ak je používaná s jeho súhlasom spôsobom, na základe ktorého možno odňať majiteľovi práva podľa článku 12 ods. 2 písm. b) smernice 89/104, ak:

- a) prihlásená ochranná známka a dobrá povest', ktorá je s ňou spájaná, boli prevedené spolu s podnikom, ktorý vyrába výrobky, na ktoré sa ochranná známka vzťahuje;
  - b) pred prevodom z tejto ochrannej známky pre podstatnú časť dotknutej verejnosti vyplývalo, že na tvorbe alebo výrobe výrobkov, v súvislosti s ktorými bola ochranná známka používaná, sa podieľala určitá osoba;
  - c) po prevode bol podaný návrh na výmaz zapísanej ochrannej známky; a
  - d) v čase podania návrhu mala podstatná časť dotknutej verejnosti nesprávny dojem, že používanie ochrannej známky znamenalo, že uvedená určitá osoba sa stále zúčastňovala na tvorbe a výrobe výrobkov, v súvislosti s ktorými bola ochranná známka používaná a bolo pravdepodobné, že tento dojem ovplyvnil nákupné správanie tejto časti verejnosti?
- 4) Ak nie je odpoveď na otázku 1 bez výhrad pozitívna, aké ďalšie okolnosti sa musia vziať do úvahy pri posúdení, či môže ochranná známka zavádzať verejnosť, ak je používaná jej majiteľom alebo s jeho súhlasom spôsobom, na základe ktorého môže byť vymazaná podľa článku 12 ods. 2, písm.

b) smernice a najmä má význam skutočnosť, že je pravdepodobné, že sa nebezpečenstvo omylu časom zníži?

(¹) Prvá smernica Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 11. 02. 1989, s. 1-7)

Žaloba podaná dňa 17. júna 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-260/04)

(2004/C 217/27)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: K. Wiedner, C. Cattabriga a L. Visaggio, podala dňa 17. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyslovil, že Talianska republika tým, že jej Ministerstvo financií obnovilo 329 koncesií na zhromažďovanie a prijímanie dostihových stávk, bez toho aby predtým vyhlásilo verejné obstarávanie služieb, porušila všeobecnú zásadu transparentnosti a povinnosti vyhlasovania v zmysle ustanovení zmlúv o slobode usadiť sa (články 43 a nasledujúce) ako aj o voľnom pohybe služieb (články 49 a nasledujúce);

— zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Koncesie na služby zhromažďovania a prijímania dostihových stávk síce nepatria do pôsobnosti Smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb (¹), avšak z rozsudku C-324/98, Telaustria (²) vyplýva, že vnútroštátne správne orgány, ktoré tieto koncesie vydávajú, sú povinné dodržiavať základné zásady Zmluvy a najmä zásadu zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, ktorá je zakotvená v ustanoveniach Zmluvy o ES v súvislosti so slobodou usadenia sa a voľného pohybu služieb (resp. články 43 a nasledujúce a 49 a nasledujúce).

V dôsledku toho sa tieto zásady musia dodržiavať aj pri vydávaní uvedených koncesií ako aj pri predĺžovaní ich platnosti a obnovovaní. Podľa práva spoločenstva predĺženie a obnova takejto koncesie je ekvivalentné novej koncesii, pri vydaní ktorej sa toto právo musí dodržať.

Ako však Súdny dvor uviedol vo svojom rozsudku zo dňa 18. novembra 1999 vo veci C – 275/98 (³), Unitron Skandinavia a 3-S, zásada zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti „predpokladá najmä povinnosť transparentnosti, aby obstarávateľ mohol overiť jej dodržanie“.

Táto povinnosť transparentnosti znamená pre obstarávateľa zabezpečiť každému prípadnému záujemcovi zodpovedajúcu úroveň vyhlásenia, ktoré umožňuje otvorenie verejného obstarávania služieb hospodárskej súťaže a zároveň kontrolu nestrannosti konania.

Podľa názoru Komisie je celkom zrejmé, že zásadu transparentnosti, na ktorú sa vyššie odkazuje, talianske orgány nedodrжали so zreteľom k tomu, že do 1. januára 2006 obnovili, bez toho aby bolo vyhlásené verejné obstarávanie, 329 horeuvedených koncesíí pre zhromažďovanie a prijímanie dostihových stávk tým osobám, ktoré už boli predtým majiteľmi týchto koncesíí.

(¹) Ú. v. L 209, z 24.7.1992, s.1.

(²) Rozsudok Súdneho dvora zo 7. decembra 2000, vo veci C-324/98, Telaustria Verlags GmbH a Telefonadress GmbH, Zb.s. I-0745

(³) Rozsudok Súdneho dvora z 18. novembra 1999, Unitron Scandinavia A/S a 3-S A/S, Danske Svineproducenters Serviceselskab, Zb.s. I-8291, 31. bod odôvodnenia

Žaloba podaná dňa 29. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu

(Vec C-275/04)

(2004/C 217/28)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. C. Giolito a G. Wilms splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 29. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Belgickému kráľovstvu.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

1) Vyslovil, že Belgické kráľovstvo

— tým, že sa nezapísalo do účtovníctva v súlade s článkom 6 odsek 3 bod a) nariadenia 1150/2000 (¹) zistené nároky v požadovanej lehote;

— tým, že si neoverilo, či od 1. januára 1995 nedošlo k ďalšiemu omeškaniu, čo sa týka možnosti disponovať vlastnými zdrojmi vzhľadom na oneskorený zápis do účtovníctva v súlade s článkom 6 odsek 3 bod a) nariadenia 1150/2000 a tým, že zničilo archívy, ktoré sa viažu na spomenuté obdobie a nedalo ich k dispozícii Komisii, aby mohla vypočítať úroky z omeškania v súlade s článkom 11 nariadenia 1552/89 (²) z dôvodu oneskorenej možnosti disponovať vlastnými zdrojmi;

porušilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 6, odsek 3 a článkov 9, 10 a 11 nariadenia Rady (EHS, Euratom) 1150/2000, z 22. mája 2000, ktoré aplikuje rozhodnutie Euratom 94/728/ES o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev (³), ktoré od 31. mája 2000 zrušilo a nahradilo nariadenie Rady (EHS, Euratom) 1552/89 z 29. mája 1989, ktoré aplikuje rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlast-

ných zdrojov Spoločenstiev (⁴), ktorého predmet úpravy je rovnaký a z článku 10 zmluvy ES.

2) zaviazal Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Nerešpektovanie komunitárnych ustanovení o účtovnom zápise zo strany Belgického kráľovstva spôsobilo omeškanie, čo sa týka možnosti disponovať vlastnými zdrojmi. Členské štáty sú povinné v súlade s článkom 6 odsek 3 a) nariadenia 1150/2000 („Účtovníctvo A“) zapísať úhrnné sumy zistených nárokov, zatiaľ, čo účtovníctvo upravené v odseku 3 b) rovnakého ustanovenia („Účtovníctvo B“) je vyhradené výlučne pre tie zistené nároky, ktoré ešte neboli realizované a na realizáciu ktorých nebola zaplatená žiadna kaucia. Celkové sumy pokryté zárukou vystavenou v rámci procedúry režimu externého tranzitu (T1, carnet TIR, carnet ATA, atď) môžu byť zapísané do oddeleného účtovníctva, iba s podmienkou, že sú popreté v náležitej a predpísanej forme, čo si vyžaduje predovšetkým rešpektovanie lehôt a podanie žaloby v písomnej forme.

Komisia nemôže akceptovať dôkazy predložené Belgickom na ospravedlnenie anomálií a zistených omeškaní v zápise.

(¹) Nariadenie Rady (EHS, Euratom) 1150/2000 z 22. mája 2000, ktoré aplikuje rozhodnutie 94/728/ES Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev (Ú. v. ES L 130, s. 1)

(²) Nariadenie Rady (EHS, Euratom) 1552/89 z 29. mája 1989, ktoré aplikuje rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev (Ú. v. ES L 155, s. 1)

(³) Ú. v. ES L 293, s. 9.

(⁴) Ú. v. ES L 185, s. 24

Žaloba podaná dňa 30. júna 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu

(Vec C-282/04)

(2004/C 217/29)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Hans Støvlbæk a Albert Nijenhuis, podala dňa 30. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Holandskému kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyslovil, že Holandské kráľovstvo si nesplnilo povinnosť vyplývajúcu z článkov 56 a 43 ES tým, že nezrušilo niektoré ustanovenia stanov spoločnosti Koninklijke KPN NV, podľa ktorých kapitál spoločnosti obsahuje zvláštnu akciu na meno, ktorá je vo vlastníctve holandského štátu a je spojená so zvláštnymi právami vo vzťahu na schvaľovanie určitých rozhodnutí, ktoré sú prijímané príslušnými orgánmi podniku;

— zaviazal Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V roku 1998 sa Koninklijke PTT Nederland NV rozdelila na dve samostatné spoločnosti: na Koninklijke KPN NV (KPN) pre oblasť telekomunikačnej činnosti a na TNT POSTGROEP NV (TPG) pre oblasť logistiky a distribúcie. Kapitál spoločnosti obsahuje okrem kmeňových akcií a prednostných akcií aj jednu zvláštnu akciu na meno, s ktorou sú spojené určité výsady. Táto zvláštna akcia je v súčasnosti vo vlastníctve holandského štátu.

Podľa stanov sú s touto zvláštnou akciou spojené špeciálne práva v súvislosti so schvaľovaním určitých rozhodnutí, ktoré prijímajú príslušné orgány spoločnosti.

Podľa názoru Komisie práva spojené s touto zvláštnou akciou obmedzujú voľný pohyb kapitálu a slobodu usadiť sa. Tieto výnimočné oprávnenia by mohli, aj keď nie sú výslovne diskriminačné, sťažiť nadobúdanie akcií tohto podniku a odradiť investorov z iných členských štátov od kapitálových investícií do tohto podniku. Tieto práva by mali totiž za následok výrazné obmedzenie práv, ktoré sú zvyčajne spojené s priamymi investíciami do KPN. Tým by mohli nepriaznivo ovplyvniť voľný pohyb kapitálu, čo by znamenalo obmedzenie pohybu kapitálu v zmysle článku 56 ES.

Pretože tieto výnimočné práva umožňujú holandskému štátu udeľovať pokyny vo vzťahu k obchodnej politike a k riadeniu spoločnosti, tým navyše ovplyvňujú priame investície, čím tieto oprávnenia môžu predstavovať aj obmedzovanie slobody usadiť sa, ktorá je stanovená v článku 43 ES.

Žaloba podaná dňa 1. júla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu

(Vec C-283/04)

(2004/C 217/30)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. Støvlbæk a A. Nijenhuis, splnomocnení zástupcovia, podala dňa 1. júla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Holandskému kráľovstvu.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— rozhodol, že si Holandské kráľovstvo nespĺnilo povinnosti vyplývajúce mu z článkov 56 a 43 ES tým, že ponechalo v platnosti niektoré ustanovenia stanov spoločnosti TPG, podľa ktorých základné imanie spoločnosti obsahuje zvláštnu akciu na meno, ktorú vlastní holandský štát a s ktorou sú spojené určité osobitné práva ohľadne schvaľovania určitých rozhodnutí, prijímaných príslušnými orgánmi spoločnosti;

— zaviazal Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Spoločnosť Koninklijke PTT Nederland NV bola v roku 1998 rozdelená na dve nezávislé spoločnosti: Koninklijke KPN NV (KPN) pre činnosť v oblasti telekomunikácie a TNT POSTGROEP NV (TPG) pre činnosť v oblasti logistiky a triedenia. Základné imanie spoločnosti TPG je tvorené popri kmeňovými akciami a prednostnými akciami jednou akciou na meno, s ktorou sú spojené určité osobitné práva. Táto akcia je v súčasnosti vo vlastníctve holandského štátu.

Na základe stanov by mali byť s touto zvláštnou akciou spojené osobitné práva týkajúce sa schvaľovania určitých rozhodnutí, ktoré by prijímali príslušné orgány spoločnosti.

Podľa názoru Komisie obmedzujú práva spojené s touto zvláštnou akciou slobodu voľného pohybu kapitálu a slobodu usadiť sa. Z nej vyplývajúce zvláštne oprávnenia by mohli, aj keď nie sú výslovne diskriminačné, sťažiť nadobúdanie akcií predmetnej spoločnosti a odradiť investorov z iných členských štátov od investovania do základného imania tejto spoločnosti. Tieto oprávnenia totiž majú za následok podstatné obmedzenie práv, ktoré sú za obvyklých okolností spojené s priamymi investíciami do TPG. Môžu teda ovplyvňovať voľný pohyb kapitálu a byť obmedzením voľného pohybu kapitálu v zmysle článku 56 Zmluvy o ES.

Vzhľadom na to, že tieto zvláštne oprávnenia dávajú holandskému štátu možnosť vykonávať kontrolu nad obchodnou politikou, ako aj nad všeobecnou podnikateľskou činnosťou spoločnosti, ovplyvňujú okrem toho aj priame investície, a z týchto dôvodov môžu tieto oprávnenia byť obmedzením slobody usadiť sa, ktorá je zakotvená v článku 43 ES.

Komisia nepopiera, že zabezpečenie dobre fungujúceho poštového systému, ako to zamýšľala holandská vláda, môže byť opodstatneným verejným záujmom. Konštatuje však, že by sa práva spojené s „osobitnou akciou“ vzťahovali aj na poštové služby, ktoré nepatria medzi univerzálne služby definované smernicou 97/67/ES (ako napr.: expresná služba alebo logistické služby); takéto služby nie sú teda odôvodnené potrebou vynútenou verejným záujmom, ktorý by ospravedlňoval obmedzenie základných zásad ES. Okrem toho by holandské úrady nevyužili všetky možnosti, ktoré predpokladá smernica 97/67/ES pre poskytovanie univerzálnych poštových služieb. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že smernica 2002/39/ES rozšírila možnosti členských štátov zaviesť kontroly a špecifické konania pre zabezpečenie náležitého poskytovania vyhradených služieb. V tomto kontexte sa nejaví byť použitie mechanizmu zvláštnych oprávnení primerané sledovanému cieľu. V konečnom dôsledku nie je charakter voľnej úvahy výkonu zvláštnych oprávnení ani v súlade s požiadavkami stanovenými judikatúrou Súdneho dvora.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale di Oristano zo dňa 14. júna 2004 vo veci Medda Ignazio proti Banco di Napoli SpA a Regione Autonoma della Sardegna

(Vec C-285/04)

(2004/C 217/31)

Tribunale di Oristano uznesením zo 14. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Medda Ignazio proti Banco di Napoli SpA a Regione Autonoma della Sardegna, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 1. júla 2004.

Tribunale di Oristano žiada Súdny dvor, aby sa vyjadril k platnosti rozhodnutia Komisie Európskych spoločností č. 97/612 (1) vzhľadom na nasledujúce vady:

- a) nepríslušnosť Komisie vydať napadnuté rozhodnutie z titulu porušenia článku 36 ZEÚ;
- b) porušenie procesných pravidiel v zmysle článku 88 odsek 1 ZEÚ;
- c) porušenie procesných pravidiel v zmysle článku 88 odseky 2 a 3 ZEÚ;
- d) absencia odôvodnenia rozhodnutia v zmysle ustanovenia článkov 253, 88 odsek 3 a 87 odsek 1 ZEÚ;
- e) porušenie a nedodržanie „ustálenej praxe v oblasti pomoci poľnohospodárskym prevádzkam, ktoré majú ťažkosti“ a „usmernení spoločenstva týkajúcich sa štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov, ktoré majú ťažkosti“;
- f) porušenie zásady legitímnej dôvery.

(1) Ú. v. ES L 248 z 11. septembra 1997, s. 27

Odvolaie podané dňa 5. júla 2004: Eurocermex SA proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (druhá komora) z 29. apríla 2004 vo veci T-399/02, Eurocermex SA proti Úradu harmonizácie vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).

(Vec C-286/04 P)

(2004/C 217/32)

Eurocermex SA, v zastúpení: A. Bertrand, advokát, podal na Súdny dvor Európskych spoločností 5. júla 2004 odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (druhá komora) z 29. apríla 2004 vo veci T-399/02, Eurocermex SA proti Úradu harmonizácie vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).

Odvolaie navrhuje, aby Súdny dvor:

- zmenil rozhodnutie Súdu prvého stupňa z 29. apríla 2004,
- zrušil napadnuté rozhodnutie.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Súd prvého stupňa oddelene posúdil jednotlivé prvky tvoriace požadovanú ochrannú známku a potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu, keďže usúdil, že tieto prvky nemajú rozlišovaciu spôsobilosť a neumožňujú spotrebiteľovi určiť pôvod výrobku. Takto Súd prvého stupňa oddelil jednotlivé prvky, aby ich mohol jednotlivo posúdiť a odoprel požadovanej ochrannej známke akúkoľvek rozlišovaciu spôsobilosť. Ide o závažný analytický a právny omyl, keďže je potrebné pristúpiť k celkovému posúdeniu označenia a nie k oddelenému posúdeniu jeho jednotlivých prvkov.

V každom prípade, ochranná známka nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť jej všeobecným používaním ako označenia spojenia s určitým výrobkom a/alebo s určitým podnikom.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný rozhodnutím Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgicko) zo dňa 4. júna 2004 vo veci Ministère public proti Henri Léon Schmitz

(Vec C-291/04)

(2004/C 217/33)

Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgicko) rozhodnutím zo 4. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Ministère public proti Henri Léon Schmitz, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 9. júla 2004.

Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgicko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je v rozpore s článkami 10, 39, 43 a 49 zmluvy EHS, keď členský štát prijme opatrenie, ktorým uloží zamestnancovi s bydliskom na jeho území povinnosť zaregistrovať motorové vozidlo, hoci toto motorové vozidlo je vo vlastníctve jeho zamestnávateľa, ktorou je obchodná spoločnosť so sídlom na území iného členského štátu a ktorá s uvedeným zamestnancom uzavrela pracovnú zmluvu, pričom uvedený zamestnanec je súčasne akcionárom, členom predstavenstva, splnomocnencom pre bežné riadenie alebo má analogickú funkciu ?

**Žaloba podaná dňa 14. júla 2004: Komisia Európskych
spoločenstiev proti Helénskej republike****(Vec C-299/04)**

(2004/C 217/34)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Theofanis Christoforou, právny poradca a Karolina Mojzesowicz, z právneho servisu Komisie, podala dňa 14. júla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že Helénska republika tým, že neprijala zákony, predpisy a administratívne opatrenia nevyhnutné na dosiah-

nutie súladu so smernicou Komisie 2002/77/ES ⁽¹⁾ zo dňa 16. septembra 2002 o hospodárskej súťaži na trhoch elektronických komunikačných sietí a služieb, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;

- zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula dňom 14. júla 2003.

⁽¹⁾ Ú.v. L 249 z 17.9.2002, s. 21

SÚD PRVÉHO STUPŇA

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 10. júna 2004

vo veci T-275/01 Mercedes Alvarez Moreno proti Európskemu parlamentu ⁽¹⁾

(Úradníci — Pomocný zamestnanec — Konferenčný tlmočník — Článok 7 ROZ — Skončenie pracovného pomeru)

(2004/C 217/35)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-275/01, Mercedes Alvarez Moreno, bytom v Berlíne (Nemecko), v zastúpení: advokátom G. Vandersanden, proti Európskemu parlamentu (splnomocnení zástupcovia: H. von Herten a J. de Wachter), predmetom ktorej je na jednej strane žiadosť o zrušenie rozhodnutia neuzatvárať pracovné zmluvy s konferenčnými tlmočníkmi, ktorí dosiahli vek 65 rokov a na druhej strane žiadosť o odškodnenie, Súd prvého stupňa v zložení: predseda R. Garcíá-Valdecasas a sudcovia P.Lindh a J.D.Cooke, tajomník: J.Palacio González, hlavný referent, vyhlásil dňa 10. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rozhodnutie Parlamentu z 30. novembra 2000 oznámené navrhovateľke 10. februára 2001 a rozhodnutie Parlamentu z 19. júla 2001 o zamietnutí sťažnosti navrhovateľky, sa zrušuje.

2. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

3. Parlament sa zaväzuje na náhradu všetkých trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 3 z 5.1.2002

Žaloba podaná dňa 26. apríla 2004: Erich Drazdansky proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-158/04)

(2004/C 217/36)

(Jazyk konania: bude určený v súlade s článkom 131 § 2 rokovacieho poriadku - Jazyk, v ktorom bola žaloba podaná: nemecký)

Erich Drazdansky, bytom vo Wiener Neustadt, v zastúpení: A. Leeb, advokát, podal dňa 26. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

The Concentrate Manufacturing Company of Ireland, konajúci aj ako Seven-Up International, so sídlom v Hamilton (Bermudské ostrovy), bol tiež účastníkom konania pred odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zmenil napadnuté rozhodnutie v tom zmysle, že žalobcove práva sú navrátené do pôvodného stavu;
- eventuálne aby zrušil rozhodnutie Úradu a nariadil mu, aby znova rozhodol o žiadosti;
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Žalobca podal prihlášku na Úrade predmetom ktorej je slovná ochranná známka „UUPS“ pre tovar triedy 32 (prihláška č. 1 968 676). Proti zápisu tejto ochranné známky podala námietku obchodná spoločnosť The Concentrate Manufacturing Company of Ireland, majiteľka ochranné známky spoločenstva a španielskej ochranné známky „UP“ pre tovar tried 30 a 32.

Rozhodnutím z 31. júla 2003, doručeným faxom 1. augusta 2003, námietkové oddelenie námietke vyhovel. Listom z 1. októbra 2003, ktorý bol doručený Úradu 7. októbra 2003, podal žalobca proti tomuto rozhodnutiu odvolanie. Listom z 23. októbra 2003 upozornila kancelária odvolacích senátov žalobcu na to, že odvolanie nebolo podané v lehote a vyzvala žalobcu, aby k tomu vyjadril stanovisko. Žalobca nato podal žiadosť o navrátenie do pôvodného stavu.

Rozhodnutím z 3. marca 2004 druhý odvolací senát Úradu zamietol túto žiadosť a odvolanie žalobcu.

Žalobca uvádza, že odvolanie bolo podpísané zástupcom žalobcu v posledný deň lehoty a položené na hromadu poštových zásielok, ktoré mali byť odoslané faxom. Pracovníčka, ktorá je poverená vybavovaním poštovej agendy, však poštovú zásielku po zaplatení poplatku za odvolanie omylom nepoložila späť k poštovým zásielkam, ktoré bolo treba zaslať faxom, ale k tým, ktoré mali byť odoslané doporučeným listom.

Žalobca sa domnieva, že Úrad nepoužil pri napadnutom rozhodnutí správne ustanovenia o navrátení do pôvodného stavu vyplývajúce z nariadenia č. 40/94. V prípade správneho použitia by musel Úrad prísť k záveru, že sú v predmetnom prípade podmienky pre navrátenie do pôvodného stavu splnené, keďže tu nie je žiadne organizačné zavinenie, ktoré by bránilo navráteniu do pôvodného stavu a keďže bolo potrebné použiť analogicky ustanovenia o omeškanom zaplatení poplatkov poplatkového poriadku.

Žalobca uvádza, že v danom prípade ide o ľahké nedopatrenie, ktorému nemožno hospodársky únosnými organizačnými opatreniami zabrániť. Treba tiež zobrať do úvahy, že druhému účastníkovi odvolacieho konania nevznikne žiadna procesná nevýhoda.

Žaloba podaná dňa 30. apríla 2004: Eugénio Branco Lda. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-162/04)

(2004/C 217/37)

(Jazyk konania: portugalcina)

Eugénio Branco Lda., so sídlom v Lisabone, v zastúpení: Bolota Belchior, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal dňa 30. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 8. augusta 2004, ktorým bola zamietnutá žiadosť o vyplatenie zostatku podpory z Európskeho sociálneho fondu (ESF), a ktorým neboli uznané určité výdavky žalobcu, čím sa znížila podpora z ESF na vzdelávaciu činnosť schválenú rozhodnutím Komisie, a ktorým sa od žalobcu vyžaduje vrátenie sumy 39 899, 07 EUR, ktorú obdržal ako preddavok z ESF a ako verejnú štátnu podporu Portugalského štátu.
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca podal dňa 29. júna 1986 na Departamento para os Assuntos do Fundo Social Eurpeu Portugalska (DAFSE) žiadosť o financovanie činnosti odborného vzdelávania, ktoré sa malo konať v období od 2. januára 1987 do 31. decembra 1987, a ktoré bolo schválené Komisiou, z prostriedkov ESF. Žalobca predložil DAFSE žiadosť o vyplatenie zostatku, v ktorej je vykázaný zostatok v jeho prospech. DAFSE vykonal účtovnú a dokladovú analýzu vo vzťahu k žalobcovi a dokladom, týkajúcich sa vzdelávacej činnosti, a rozhodnutím z 13. marca 1989 žiadosti o vyplatenie zostatku vyhovel. Rovnako vyhovela žiadosti o vyplatenie zostatku aj Komisia. Dňa 8. augusta 2004 prijala Komisia vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie.

Podľa žalobcu uvedené rozhodnutie porušuje Nariadenie Rady (EHS) č. 2950/83 zo 17. októbra 1983, ktorým sa vykonáva Rozhodnutie Rady č. 83/516/EHS o úlohách Európskeho sociálneho fondu; žalobca totiž striktno dodržal všetky zákony, nariadenia, smernice, kritéria, nároky a požiadavky, ktorým podliehalo schválenie žiadosti o príspevok z ESF, a nadobudol tak subjektívne práva. Napadnuté rozhodnutie tieto práva porušuje.

Sporné rozhodnutie taktiež nerešpektuje zásadu legitímnych očakávaní a zásadu právnej istoty, nakoľko rozhodnutím o schválení žalobcovi vzniklo právo a legitímne očakávanie, že tento obdrží príspevok, ak uskutoční vzdelávaciu činnosť za dohodnutých podmienok. Podľa žalobcu mohla Komisia už na začiatku roku 1989 prijať rozhodnutie, ktoré prijala až teraz, čím nerešpektovala zásadu legitímnych očakávaní a zásadu právnej istoty.

Napadnuté rozhodnutie nakoniec predstavuje závažné porušenie zásady primeranosti, pretože žalobca vynaložil náklady v presvedčení, že Komisia splní svoj záväzok a svoje rozhodnutie o poskytnutí príspevku.

Žaloba podaná dňa 25. mája 2004: Przedsiębiorstwo Polmos Bialystock proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVVT)

(Vec T-180/04)

(2004/C 217/38)

(Jazyk konania: angličtina)

Przedsiębiorstwo Polmos Bialystock, so sídlom Bialystock, Poľsko, v zastúpení: C. Bercial Arias, právnička, podalo 25. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVVT).

Účastníkom konania pred odvolacím senátom bola taktiež V & S Vin & Sprit AB.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- Zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu zo dňa 16. marca 2004 vo veci R 430/2003-1 potvrdzujúce rozhodnutie námietkového oddelenia č. 1200/2003, ktorým vyhovelo námietke č. B 432 635.
- zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) (ÚHVVT) nahradiť trovy konania, vrátane trov konania o námietkach a konania pred odvolacím senátom.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva:	žalobca
Prihlasovaná ochranná známka spoločenstva:	Obrazová známka „ABSOLWENT B GRADUATE VODKA WÓDKA“ pre výrobky skupiny 33 (pivo atď.)
Majiteľ známky alebo označenia uvedený v konaní o námietkach:	V & S Vin & Sprit AB
Známka alebo označenie uvedené v námietkach:	Národná slovná ochranná známka „ABSOLUT“
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Zápis odmietnutý
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Odvolanie zamietnuté
Žalobné dôvody:	Nepoužitelnosť článku 8 odsek 1 písmeno b) a článku 8 odsek 2 písmeno c) nariadenia č. 40/94 ⁽¹⁾ . V tejto súvislosti prihlasovateľ uvádza, že sporné označenia nie sú podobné.

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) č. 40/94 Rady o ochrannej známke spoločenstva z 20. decembra 1993 (Zb. L 11, str. 1).

Žaloba podaná dňa 25. mája 2004: Tokai Europe GmbH proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-183/04)

(2004/C 217/39)

(Jazyk konania: nemčina)

Tokai Europe GmbH, Mönchengladbach (Nemecko), v zastúpení: G. Kroemer, podala 25. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhlásil nariadenie Komisie (ES) z 1. marca 2004 o zaradení určitých tovarov do kombinovanej nomenklatúry⁽¹⁾ za neplatné,
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa je výrobcom zapaľovačov a dovozcom zapaľovačov a ich súčiastok. Napáda nariadenie Komisie (ES) č. 384/2004.

Žalobkyňa uvádza, že Komisia tým, že napadnutým nariadením zaradila kovové kolieska, ktoré sú pre výrobu zapaľovačov dovážané z Mexika a Hongkongu, do podpoložky 961390 colnej nomenklatúry ako časť (zapaľovačov), bola oblasť použitia tejto podpoložky rozšírená nad rámec znenia tejto podpoložky. Tým boli polovýrobky, ktoré môžu byť súčasťou aj iných výrobkov, ktoré nemôžu byť zaradené do položky 9613, zaradené ako časti zapaľovačov. V tomto zmysle Komisia prekročila svoju právomoc voľnej úvahy.

Ďalej žalobkyňa uvádza, že Komisia porušila zásadu zaradenia tovaru podľa jeho objektívnej podstaty tým, že zohľadnila účel použitia kovových koliesok na výrobu zapaľovačov. V odôvodnení uvedeného nariadenia je výslovne odkázané na účel použitia.

Okrem toho žalobkyňa uvádza, že Komisia pri zaradení kovových koliesok nedodržala vysvetlivky Rady o spolupráci k Harmonizovanému systému (HS) tým, že účel použitia kovových koliesok podľa jej odôvodnenia zobrala za kritérium na zaradenie do colnej tarify, a nie kritérium rozpoznateľnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. L 64, s. 21.

Žaloba podaná dňa 25. mája 2004: Lancôme Parfums et Beauté a spol. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-185/04)

(2004/C 217/40)

(Jazyk konania: francúzština)

Lancôme Parfums et Beauté a spol., so sídlom v Paríži, v zastúpení: Muriel Antoine-Lalance, advokát, podala dňa 25. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Pani Jacqueline Baudon bola tiež účastníkom konania pred štvrtým odvolacím senátom.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 11. marca 2004 (vec R 0039/2002-4) týkajúceho sa námietkového konania medzi Lancôme Parfums et Beauté a spol. a pani Jacqueline Baudon;
- zaviazal Úrad na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Ochranná známka, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti:

Slovná ochranná známka AROMACOSMETIQUE – Prihláška č. 886.335 pre výrobky triedy 3 (kozmetické výrobky, výrobky pre krásu a líčidlá)

Majiteľ ochrannej známky, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti:

Žalobkyňa.

Návrh na vyhlásenie neplatnosti:

Pani Jacqueline Baudon, majiteľka francúzskych slovných ochranných známk „AROMACOSMETIQUE“ č. 92/408 786 pre služby triedy 42 a č. 98/739 256 pre výrobky tried 3 a 5.

Rozhodnutie oddelenia v konaní o vyhlásenie neplatnosti:

Vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky spoločenstva AROMACOSMETIQUE z dôvodu pravdepodobnosti zámeny so skoršou vnútroštátnou ochrannou známkou č. 98/739 256.

Rozhodnutie odvolacieho senátu:

Zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby:

Porušenie článkov 61, 62, 73 a 79 nariadenia č. 40/94⁽¹⁾ o ochrannej známke spoločenstva a článku 41 Charty základných práv Európskej únie a článku 6 odsek 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žaloba podaná dňa 24. mája 2004: Société Freixenet S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu

(Vec T-188/04)

(2004/C 217/41)

(Jazyk konania: francúzština)

Société Freixenet S.A., so sídlom v Sant Sadurní d'Anoia (Španielsko), v zastúpení: Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse a Donatienne Moreau, advokáti, podal dňa 24. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 11. februára 2004 a rozhodol, že prihláška ochrannej známky spoločenstva č. 32540 sa uverejní v súlade s článkom 40 nariadenia č. 40/94;
- subsidiárne zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 11. februára 2004;
- zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva: Freixnet S. A..

Prihlasovaná ochranná známka spoločenstva: Trojrozmerná ochranná známka v tvare čiernej matnej vybrúsenej fľaše (prihláška č. 32540)

Výrobky a služby: Výrobky triedy 33 (perlivé vína)

Rozhodnutie prieskumového oddelenia: Zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: Porušenie práva na obhajobu a článku 73 nariadenia Rady (ES) č. 40/94⁽¹⁾ tým, že žalobca nemal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a porušenie článku 7 odsek 1 písmeno b a článku 7 odseku 3 tohto nariadenia č. 40/94.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú.v. ES L 11 z 11.1.1994, s. 1.

Žaloba podaná dňa 24. mája 2004: Christian van der Haegen proti Európskemu ekonomickému a sociálnemu výboru

(Vec T-189/04)

(2004/C 217/42)

(Jazyk konania: francúzština)

Christian van der Haegen, bytom v Bruseli, v zastúpení: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis a Etienne Marchal, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 24. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločstiev žalobu proti Európskemu ekonomickému a sociálnemu výboru.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie skúšobnej komisie interného výberového konania CESE/C/02/03 o nepripustení žalobcu ku skúškam výberového konania.
- zaviazal Európsky ekonomický a sociálny výbor nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Oznámenie o vypísaní daného výberového konania uviedlo ako podmienku pripustenia, okrem iného, že každý kandidát musí preukázať päť rokov odbornej praxe v európskych inštitúciách, z toho najmenej štyri roky v Európskom ekonomickom a sociálnom výbore a/alebo vo Výbore regiónov. Pre prvú časť výberového konania, do ktorej sa žalobca prihlásil, oznámenie o vypísaní výberového konania požadovalo, okrem toho, aby tri roky z celkovej odbornej praxe mali priamy vzťah k podstate funkcie, ktorej sa táto časť týkala.

Žalobca, ktorý získal bohatú a rôznorodú odbornú prax v rôznych európskych inštitúciách, uvádza na podporu svojej žaloby, že oznámenie o vypísaní konkurzu je nezákonné a porušuje článok 27 Služobného poriadku a princíp rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, s tým, že nič neospravedlňuje požiadavku odbornej praxe získanej výlučne v Európskom ekonomickom a sociálnom výbore a /alebo vo Výbore regiónov, s vylúčením ostatných európskych inštitúcií.

Žaloba podaná dňa 28. mája 2004: Flex Equipos de Descanso, S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-192/04)

(2004/C 217/43)

(Jazyk konania: angličtina)

Flex Equipos de Descanso, S.A., so sídlom v Madride, v zastúpení: R. Ocquet, advokát, podal dňa 28. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Druhým účastníkom konania pred odvolacím senátom bol Legget & Platt, Incorporated

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 18. marca 2004 vo veci R

333/2003 a zmenil ho v tej časti, v ktorej boli dôkaz predložený podávateľom námietok a námietka B-386088 zamietnuté.

- vrátil vec na ďalšie konanie Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu a nariadil mu zamietnuť zápis prihlášky ochrannej známky Spoločenstva č. 1607167 „LURA-FLEX“ pre všetky druhy tovarov, pre ktoré bola podaná;
- zaviazal Úrad na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva:

Legget & Platt, Inc.

Dotknutá ochranná známka Spoločenstva:

Slovná ochranná známka „LURA-FLEX“ pre tovary tried 6 a 20 (pružiny do nábytku, postelí, matrac, a sedačiek; nábytok, posteľe, lehátka, matrace atď.) (prihláška č. 1607167)

Namietajúci majiteľ skoršej ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke:

Fabricas Lucia Antonia Betere S.A., v súčasnosti Flex Equipos de Descanso, S.A.

Skoršia ochranná známka alebo označenie:

Obrazová ochranná známka „FLEX“ pre tovary tried 6 a 20 zapísaná v Španielsku (kovové konštrukčné materiály, kovové rámy postelí, posteľe, matrace kombinované s kovovými pružinami, nábytok atď.) ako aj dobré meno týchto označení vo vzťahu ku všetkým druhom postelí, matrac a vankúšov.

Rozhodnutie námietkového oddelenia:

Zamietnutie námietky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania podaného Flex Equipos de Descanso.

Dôvody žaloby: Porušenie pravidla 18 ods. 2 a pravidla 22 ods. 4 Nariadenia 2868/95⁽¹⁾ Komisie a práva podávateľa námietky byť riadne vypočutý podľa pravidla 18 nariadenia, ako aj porušenie článku 8 Nariadenia Rady (ES) č. 40/94⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995 ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva

Žaloba podaná dňa 28. mája 2004: Gul Ahmed Textile Mills Ltd proti Rade Európskej únie

(Vec T-199/04)

(2004/C 217/44)

(Jazyk konania: angličtina)

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, so sídlom Karáčí, Pakistan, v zastúpení: L. Ruessmann, právnik, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 28. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Rade Európskej únie.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— Zrušil článok 1 nariadenia Rady ES č. 397/2004 z 2. marca 2004 uvalujúceho konečné antidumpingové clo na dovoz bavlnenej postelnej bielizne pochádzajúcej z Pakistanu⁽¹⁾ v rozsahu v akom je antidumpingové clo uvalené na výroby žalobkyne,

— zaviazal Radu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa je pakistanskou spoločnosťou vyrábajúcou postelnú bielizeň vyvážanú do Európskej únie. Na jej výroby je napadnutým nariadením uvalené antidumpingové clo. Na podporu svojej žaloby o zrušenie predmetného nariadenia, žalobkyňa uvádza nasledovné dôvody:

— porušenie článku 5 odsekov 7 a 9 nariadenia (ES) 384/96⁽²⁾ a porušenie čl. 5.1 a 5.2 Antidumpingovej

dohody Svetovej obchodnej organizácie (WTO), v rozsahu týkajúcom sa začatia prešetrovania. Žalobkyňa tvrdí, že podnet na základe ktorého bolo prešetrovanie začaté bol zjavne nedostatočný aj čo sa týka uvedenia skutočností aj čo sa týka dôvodov pre začatie prešetrovania,

— zjavné pochybenie v posúdení, porušenie článku 2 odsekov 3 a 5 a článku 18 odseku 4 nariadenia (ES) 384/96 a porušenie Antidumpingovej dohody Svetovej obchodnej organizácie vo vzťahu k výpočtu normálnej hodnoty,

— porušenie článku 2 odseku 10 nariadenia (ES) 384/96, Antidumpingovej dohody Svetovej obchodnej organizácie a povinnosti uviesť primerané odôvodnenie podľa článku 253 ES v súvislosti s uskutočnením porovnania medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou,

— zjavné pochybenie v posúdení, porušenie článku 3 nariadenia (ES) 384/96 a porušenie Antidumpingovej dohody Svetovej obchodnej organizácie vo vzťahu k určení existencie značnej ujmy, ako aj určení príčinnej súvislosti medzi tvrdenými dumpingovými dovozmi a tvrdenou ujmou.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 66 4.3.2004, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 56, 06.03.1996, s. 1

Žaloba podaná dňa 28. mája 2004: Regione Autonoma della Sardegna proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-200/04)

(2004/C 217/45)

(Jazyk konania: taliančina)

Regione Autonoma della Sardegna, v zastúpení: Domenico Dodaro, advokát, podal 28. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— Zrušil napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorej je vyhlásený nesúladsť podpôr Talianska podľa článku 5 zákona č. 22 regiónu Sardínia so spoločným trhom;

— zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozhodnutím žiadala Komisia postup podľa článku 88 odsek 2 Zmluvy, keďže zistila, že podpory podľa článku 5 regionálneho zákona č. 22/2000 o intervenciách v prospech chovateľov na zvládnutie následkov epidémie dobytku - „choroby modrých jazykov oviec (blue tongue)“ – nie sú v súlade so spoločným trhom. Tento zákon predpokladá rad intervencií v prospech chovateľov, ktorí boli postihnutí negatívnymi následkami choroby modrých jazykov.

Región uplatňuje na podporu svojich nárokov nasledovné dôvody:

- Porušenie podstatných formálnych predpisov, pretože prieskum žalovanej strany pre posúdenie súladu podpory bol nedostatočný, pretože nezohľadnil informácie, ktoré táto mala k dispozícii z prihlasovacieho formulára a neskorších dodatkov regiónu Sardínia, pričom ide predovšetkým o nasledovné okolnosti:
  - Podpora nie je určená pre spracovateľské podniky, ale je potrebným dodatočným opatrením na odškodnenie strát príjmov výrobcov, ktoré vyplývajú z vyššieho dopadu fixných nákladov na rozdelenie čistých výnosov u družstiev;
  - príčinnú súvislosť medzi epidémiou dobytku a zníženými príspevkami nie je možné abstraktne preukázať, ale táto závisí od praktického výkonu predpisu o podpore, ktorý je vo svojej podstate štrukturovaný tak, že vylučuje poskytovanie podpory z dôvodov, ktoré by nesúviseli s chorobou modrých jazykov. Odvolanie sa na hypotetické dôvody, ktoré by nesúviseli so znížením príspevkov, nie je dostatočne odôvodnené a odporuje skutočnostiam známym Európskej Komisii;
  - družstvá zvýhodnené podporou by nemali žiadnu flexibilitu ohľadne prístupu k alternatívnym zdrojom zásobovania.
- Porušenie predpisov Zmluvy o ES a hlavných právnych zásad súvisiacich s jej uplatnením nasledovne:
  - Komisia porušila zásadu užitočného účinku tým, že vylúčila použitie článku 87 odsek 2 písmeno b, aj keď sa talianske úrady na tento predpis neodvolávali. Podľa náhľadu žalujúcej strany mala žalovaná strana toto nepoužitie primerane odôvodniť. Je isté, že použitie tohto ustanovenia pri zohľadnení zásady užitočného účinku nemôže byť vylúčené len z dôvodu, že sa talianske úrady naňho neodvolali.
  - Komisia porušila článok 87 odsek 3 písmeno c) tým, že neuznala, že opatrenie prehlásené za nesúladné je druhovo identické s Komisiou samotnou, rozhodnutím SG(01) D/285817 z 2. februára 2001, povoleným opatrením podľa článku 3 regionálneho zákona 22/2000.

Žaloba podaná dňa 7. júna 2004: Indorata-Servicos e Gesrao Lda proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-204/04)

(2004/C 217/46)

(Jazyk konania: nemčina)

Indorata-Servicos e Gesrao Lda, v zastúpení: Th. Wallentin, advokát, podal dňa 7.6.2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá prihláška ochrannej známky a uložil Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu povinnosť zapísať označenie „HAIR-TRANSFER“ ako ochrannú známku spoločenstva taktiež pre zvyšné tovary a služby, ktoré sú predmetom konania a zabezpečiť jeho uverejnenie.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Ochranná známka, o zápis ktorej sa žiada: Slovná ochranná známka „HAIR-TRANSFER“ – prihláška č. 2 619 039

Tovary a služby: Tovary a služby tried 8, 22, 41 a 44 (okrem iného elektrické a mechanické odstraňovače vlasov, umelé a pravé vlasy, vzdelávanie, obzvlášť organizovanie a usporadúvanie doškolovacích seminárov, ako aj starostlivosť o zdravie a krásu, predovšetkým starostlivosť a ošetrovanie vlasov)

Rozhodnutie napadnuté pred odvolacím senátom: Zamietnutie prihlášky prieskumovým pracovníkom

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie námietky

Dôvody žaloby: Prihlasovaná ochranná známka má rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 odseku 1 písmena b) Nariadenia Rady (ES) č. 40/94; Prihlasovaná ochranná známka nemá iba popisný charakter v zmysle článku 7 odseku 1 písmena c) nariadenia Rady (ES) č. 40/94.

Žaloba podaná dňa 8. júna 2004: Alessandro Ianniello proti Komisii Európskych spoločností**(Vec T-205/04)**

(2004/C 217/47)

(Jazyk konania: francúzština)

Alessandro Ianniello, bytom Brusel, v zastúpení: Stéphane Rodrigues a Yola Minatchy, advokátmi, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 8. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním z 18. februára 2004, ktorým odpovedal na sťažnosť pána Alessandro Ianniello a tiež zrušil hodnotenie služobného postupu žalobcu vypracované za obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2002;
- stanovil mimozmluvnú zodpovednosť Európskeho spoločenstva za napadnuté rozhodnutie a oneskorené vypracovanie hodnotenia služobného postupu žalobcu za obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2002;
- priznal žalobcovi odškodnenie za utrpenú ujmu vo výške 5000 euro;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločností nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti rozhodnutiu z 18. februára 2004, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o opätovné posúdenie hodnotenia služobného postupu žalobcu za obdobie od 1. júla 2001 do 1. decembra 2002 a ktorým tiež bolo rozhodnuté, že nie je potrebné začínať administratívne šetrenie ohľadom určitých listín predkladaných Hodnotiacemu výboru s paritným zastúpením Hlavnej správy RELEX.

Na podporu svojich nárokov žalobca tvrdí, že došlo k porušeniu niektorých podstatných formálnych náležitostí, ako je jeho právo na obhajobu, nestrannosť administratívneho orgánu a povinnosť odôvodňovania aktov.

Navyše, napadnuté rozhodnutie popiera právo žalobcu na ochranu jeho osobných údajov, povinnosť náležitej starostlivosti a zásada správneho úradného postupu.

Žaloba podaná dňa 7. júna 2004 (faxom/e-mailom dňa 2. júna 2004): Fernando Rodrigues Carvalhais proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)**(Vec T-206/04)**

(2004/C 217/48)

(Jazyk konania: portugálčina)

Fernando Rodrigues Carvalhais, v zastúpení: Paulo Graça, právnik, podal dňa 7. júna 2004 (faxom/e-mailom dňa 2. júna 2004) na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

PROFILPAS, S. N. C. (Ufficio Veneto Brevetti) bol tiež účastníkom konania pred odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) z 18. marca 2004 (spojené veci R 2407/2002 z 8. augusta 2002 a R 408/2003 1)
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločnosti:

Fernando Rodrigues Carvalhais

Dotknutá ochranná známka spoločnosti:

Obrazová ochranná známka „PERFIX“, číslo prihlášky 1635515 pre tovar, ktorý patrí do tried 6(*), 17(*) a 19(*)

Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke:

PROFILPAS, S.N.C.

Namietaná ochranná známka alebo označenie:

Obrazová ochranná známka „CERFIX“ (Číslo ochrannej známky spoločnosti 587725) a slovná ochranná známka „PROFIX“ (Číslo ochrannej známky spoločnosti 771196)

Rozhodnutie
námietkového
oddelenia:

Námietka zamietnutá

podobnosť zámeny, nemožno tvrdiť, že môže dôjsť k zámene ochrannej známky žalobcu s ochrannou známkou žalovaného.

Hlavnou črtou predmetných ochranných známk je ich charakteristické zobrazenie spolu s osobitou grafickou prezentáciou.

Záver: V mysli spotrebiteľa neexistuje pravdepodobnosť zámeny v prípade súčasného výskytu odlišných označení na trhu, ktoré sa zhodujú len v slove „FIX“.

Rozhodnutie
odvolacieho
senátu:

Rozhodnutie námietkového oddelenia zrušené a prihláška zamietnutá

Dôvody žaloby:

Nesprávny výklad článku 8 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 odvolacím senátom v súvislosti s jeho rozhodnutím, že prihlásenie dotknutej ochrannej známky môže mať za následok pravdepodobnosť zámeny s ochrannými známkami spoločenstva č. 587725 a č. 771196.

V zmysle desiateho úvodného ustanovenia smernice o ochrannej známke spoločenstva posúdenie pravdepodobnosti zámeny závisí od mnohých okolností [...]V napadnutom rozhodnutí sa odvolací senát dopustil zjavného omylu v posúdení, pretože po všeobecnom určení niekoľkých takýchto okolností následne nesplnil svoju povinnosť ich posúdiť globálne.

Napadnuté rozhodnutie analyzuje označenia prostredníctvom ich vzájomného porovnania a nie ich globálnym posúdením, teda testom, ktorý bol stanovený okrem iného v rozsudku z 22. júna 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Zb. s. I-3819, bod 25.

Zjavný rozpor je v tom, že hoci odvolací senát najprv uviedol použitie „testu globálneho posúdenia predmetných označení“, neskôr použil odlišný test a následne „rozobral“ ochrannú známku spoločenstva, ktorá bola predmetom prihlášky.

Žalobca tvrdí, že odvolací senát vo svojom rozhodnutí dospel prekvapujúco k záveru, že aj napriek všetkým odlišnostiam medzi predmetnými označeniami existuje pravdepodobnosť zámeny medzi dotknutými ochrannými známkami.

Tiež mali byť brané do úvahy všetky ochranné známky spoločenstva prihlásené tretími osobami v súvislosti s tovarom v triedach 6, 17 a 19, ktoré majú príponu a/alebo predponu „FIX“. Niektoré z týchto ochranných známk sú staršie ako ochranné známky žalovaného. Keďže medzi nimi nie je pravde-

Žaloba podaná dňa 9. júna 2004: vláda Gibraltáru proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-211/04)

(2004/C 217/49)

(Jazyk konania: angličtina)

Vláda Gibraltáru, v zastúpení: M. Llamas, právnik, J. Temple Lang, Solicitor, A. Petersen, právnik a K. Nordlander, právnik, podala 9. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie v celom jeho rozsahu
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie z 30. marca 2004 týkajúce sa systému pomoci, ktorý vláda Spojeného kráľovstva plánuje zaviesť v súvislosti s reformou dane pre spoločnosti (!) vlády Gibraltáru. V tomto rozhodnutí Komisia konštatuje, že navrhovaná daňová reforma predstavuje štátnu pomoc, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom.

Žalobca uvádza, že Komisia považuje reformu za oblastne selektívnu v tom, že reforma priznáva daňové zvýhodnenie spoločnostiam v Gibraltáre v porovnaní so spoločnosťami v Spojenom kráľovstve a za vecne selektívnu v tom, že určité jej prvky priznávajú daňové zvýhodnenie niektorým spoločnostiam v Gibraltáre v porovnaní s inými spoločnosťami v Gibraltáre.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že, po prvé, Komisia nesprávne aplikovala právo a dopustila sa chýb v odôvodnení, keď došla k záveru, že Gibraltárom navrhovaná daňová reforma je oblastne selektívna.

V tejto súvislosti žalobca uvádza, že domnienka, podľa ktorej je Gibraltár časťou Spojeného kráľovstva, je nesprávna. Podľa žalobcu je toto jasné podľa vnútroštátneho ústavného práva, medzinárodného verejného práva a aj podľa práva spoločenstva.

Žalobca ďalej uvádza, že zásada Komisie, ktorá sa týka oblasti selektívnosti sa nemôže uplatňovať v prípade Gibraltáru. Podľa žalobcu sa rozhodnutie týka dvoch rozdielnych daňových právomocí, ktoré sú úplne nezávislé a navzájom sa vylučujú, takže na daňové predpisy Gibraltáru nemožno hľadieť ako na výnimky z daňového práva Spojeného kráľovstva.

Po druhé, žalobca uvádza, že Komisia nesprávne aplikovala právo a dopustila sa chýb v odôvodnení, keď došla k záveru, že daňová reforma je vecne selektívna. Podľa žalobcu má reforma všeobecný charakter a predstavuje rozumnú voľbu Gibraltáru v oblasti hospodárskej politiky.

Podľa žalobcu sú ustanovenia, podľa ktorých spoločnosti, ktoré nedosahujú zisk, nie sú zdanené, a podľa ktorých sa od spoločností nevyžaduje zaplatenie vyššej, než určitej maximálnej sumy, určené výlučne na zamedzenie nadmerného zdanenia a neuplatňujú sa selektívne len na určitú skupinu alebo kategóriu.

Žalobca takisto tvrdí, že Komisia sa mylí, ak v súvislosti s tým, že daň zo mzdy odvádzaná zamestnávateľom a majetková daň sa neuplatní pri spoločnostiach, ktoré nemajú obchodné budovy alebo zamestnancov v Gibraltáre, uvádza, že reforma vyníma zahraničný sektor a je vecne selektívna z tohto dôvodu. Žalobca ďalej tvrdí, že Komisia v tejto súvislosti porušila podstatné procesné podmienky, pretože ani Spojenému kráľovstvu, ani žalobcovi nebola poskytnutá príležitosť vyjadriť sa počas oficiálneho vyšetrovania k tejto veci.

Nakoniec žalobca uvádza, že reformu nemožno považovať za selektívnu, pretože jej charakter, všeobecné zamerania a základné prvky sú vytvorené tak, aby vyhovovali zvláštnym charakteristikám hospodárstva Gibraltáru, ktorými sú predovšetkým jeho obmedzená veľkosť, nedostatok pracovných síl, hospodárstvo zamerané na poskytovanie služieb a prevádzková jednoduchosť pre malú správu.

Žaloba podaná dňa 8. júna 2004: Royal County of Berkshire Polo Club Ltd proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

(Vec T-214/04)

(2004/C 217/50)

(Jazyk konania bude určený podľa čl. 131 ods. 2 rokovacieho poriadku jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina)

Spoločnosť Royal County of Berkshire Polo Club Ltd, so sídlom vo Windsore (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: J. H. Maitland Walker, Solicitor a D. McFarland, Barrister, podala dňa 8. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT).

Spoločnosť Polo/Lauren LP bola tiež účastníkom konania pred 1. odvolacím senátom.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie 1. odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 25. marca 2004 vo veci R 272/2002-1, ktorým zamietol prihlášku navrhovateľa,

— zaviazal Úrad na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva:	Žalobkyňa
Dotknutá ochranná známka spoločenstva:	Obrazová známka „ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB“ na výrobky triedy 3 (čistiace prípravky atď.)
Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke:	Spoločnosť Polo Lauren LP
Namietaná ochranná známka alebo označenie:	Vnútroštátne obrazové a slovné známky obsahujúce slovo „POLO“
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Námietka zamietnutá
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Rozhodnutie námietkového oddelenia zrušené, zápis zamietnutý
Dôvody žaloby:	Porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 ⁽¹⁾ . Žalobkyňa argumentuje tým, že predmetné známky sú nepodobné (odlišné).

(¹) Štátna pomoc C 66/2002 – daňová reforma vlády Gibraltáru týkajúca sa spoločností

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú.v. ES L 11 z 11. 1.1994, s. 1.

Žaloba podaná dňa 9. júla 2004: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-215/04)

(2004/C 217/51)

(Jazyk konania: angličtina)

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: M. Bethell, splnomocnený zástupca, právna pomoc: D. Anderson QC a H. Davies, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podalo 9. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie zo dňa 30. marca 2004 o programe pomoci, ktorý má Spojené kráľovstvo v úmysle zaviesť vo vzťahu k reforme vlády Gibraltáru v oblasti dane z príjmov právnických osôb⁽¹⁾. V rozhodnutí Komisia považuje navrhovanú daňovú reformu za štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že závery Komisie o rozdielnom prístupe k regiónom obsahujú vecné omyly v skutkových okolnostiach a sú z hľadiska práva nesprávne.

Podľa žalobcu Gibraltár, ktorý je kolóniou, ktorej samostatnú vládu musí Spojené kráľovstvo vytvárať podľa Charty Spojených národov, netvorí súčasť Spojeného kráľovstva, pokiaľ ide o vnútroštátne a medzinárodné právo a právo spoločenstva. Okrem toho žalobca uvádza, že Gibraltár je oddelený od Spojeného kráľovstva a nedostáva od neho žiadne dotácie alebo finančnú podporu. Žalobca takisto uvádza, že daňové systémy Spojeného kráľovstva sú úplne oddelené a nezávislé a že návrhy reformy nepredstavujú pre daňový systém uplatňovaný v Spojenom kráľovstve žiadne zníženie daní. Prístup Komisie podľa žalobcu takisto porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania, nakoľko opatrenia prijaté súmerne rozvinutým regiónom nemajú byť považované za štátnu pomoc, zatiaľ čo rovnaké opatrenia prijaté nesúmerne rozvinutým regiónom sú za štátnu pomoc považované.

Žalobca tvrdí, že závery Komisie týkajúce sa podstatne rozdielneho prístupu sú z hľadiska práva nesprávne a nedostatočne odôvodnené.

Žalobca v závere uvádza, že Komisia porušila právo žalobcu na vyjadrenie sa v tom, že neuviedla určité okolnosti, na základe ktorých plánovala odôvodniť svoje rozhodnutie v priebehu konania podľa čl. 88 ods. 2 ES.

⁽¹⁾ Štátna pomoc C 66/2002 – reforma vlády Gibraltáru týkajúca sa dane z príjmov právnických osôb

Žaloba podaná dňa 9. júna 2004: Európsky úrad pre životné prostredie a Stichting Natuur en Milieu proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-236/04)

(2004/C 217/52)

(Jazyk konania: angličtina)

Európsky úrad pre životné prostredie, so sídlom Brusel, Belgicko a Stichting Natuur en Milieu, so sídlom Utrecht, Holandsko, v zastúpení: P. van den Biesen a B. Arentz, advokáti, podali 9. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- čiastočne zrušil rozhodnutie Komisie 2004/248/ES⁽¹⁾ v rozsahu týkajúcom sa článku 2, odseku 3 a článku 3, písmena b);
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy tohto konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia:

Napadnutým rozhodnutím Komisia rozhodla nedoplniť prílohu I k smernici 91/414⁽²⁾ a nezahrnúť „Atrazine“ medzi účinné látky tam uvedené. Článok 4 smernice 91/414 ustanovuje, že členskými štátmi môžu byť povolené iba prípravky na ochranu rastlín obsahujúce látky uvedené v prílohe I. Odmietnutím zahrnutia látky Atrazine do prílohy I Komisia rozhodla nepovolit ďalšie užívanie prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich túto látku.

Žalobcovia nenapádajú tento aspekt rozhodnutia ale skôr určité prechodné ustanovenia, ktoré dovoľujú do 30. júna 2007 za podmienok smerujúcich k minimalizovaniu rizika určité obmedzené užívanie prípravkov obsahujúcich Atrazine. V preambule svojho rozhodnutia Komisia odôvodňovala tieto prechodné opatrenia doterajšou absenciou efektívnych alternatív a potrebou vytvorenia časového obdobia pre ich vývoj.

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú, že napadnuté ustanovenia porušujú smernicu 91/414. Článok 5 tejto smernice ustanovuje, že členský štát môže obnoviť povolenie na obdobie 12 rokov pre látky, ktoré boli uvedené na trh viac ako dva roky pred zverejnením smernice. Atrazine je takouto látkou. Pretože však medzičasom takéto látky neboli zahrnuté do prílohy I, podľa názoru žalobcov v smernici 91/414 neexistuje právny základ pre povolenie ich pokračujúceho používania po uplynutí 12-ročného prechodného obdobia. Žalobcovia týmto tvrdia, že napadnutými ustanoveniami Komisia vytvorila nový základ pre obnovenie povolenia Atrazine, hoci podľa smernice 91/414 nemala právomoc tak konať.

Žalobcovia tiež namietajú, že Komisia porušila smernicu 92/43⁽¹⁾ a to tým, že do napadnutého rozhodnutia nezahrnula ďalšie obmedzenia týkajúce sa osobitných chránených území, bližšie špecifikovaných v Európskej ekologickej sústave osobitných chránených území Natura 2000, uvedenej v článku 3 smernice 92/43.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 78 16.3.2004, s. 53.

⁽²⁾ Smernica Rady 91/414/EHS zo dňa 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh, Úradný vestník L 230, 19/08/1991 s. 1-32

⁽³⁾ Smernica Rady 92/43/EHS zo dňa 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, Úradný vestník L 206, 22/07/1992 s. 7-50

Žaloba podaná dňa 11. júna 2004: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-239/04)

(2004/C 217/53)

(Jazyk konania: taliančina)

Talianska republika, v zastúpení: Danilo Del Gaizo, avvocato dello Stato, podala 11. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhlásil napadnuté rozhodnutie za neplatné;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je namierená proti konečnému rozhodnutiu Komisie C (2004) 930 z 30. marca 2004, týkajúcemu sa konania č. C 62/2003 (predtým NN 7/2003), ktoré prehlásilo súrne opatrenia v oblasti zamestnanosti, ktoré Taliansko ustanovilo na základe zákonného dekrétu zo 14. februára 2003, zmeneného zákonom č. 81 zo 17. apríla 2003, za štátnu pomoc, nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Žalovaná strana najmä konštatovala, že tieto podporné opatrenia predstavujú hospodársku výhodu pre nadobúdateľov podnikov s finančnými ťažkosťami, ktoré sú pod nútenou správou, majú najmenej 1 000 zamestnancov a ktoré do 30. apríla 2003 uzavreli kolektívnu zmluvu s Ministerstvom práce o povolení prevodu zamestnancov aj podnikov s finančnými ťažkosťami, ktoré sú pod nútenou správou, majú najmenej 1 000 zamestnancov a budú predať.

Na podporu svojich tvrdení žalujúci štát uvádza:

- uvedená pomoc nie je všeobecným opatrením na podporu zamestnanosti a ako také nenarušuje hospodársku súťaž ani ju neohrozuje; preto nie je štátnou pomocou v zmysle článku 87 odsek 1 ES;
- posúdenie Komisie o zlučiteľnosti pomoci neobstojí z dôvodu časového obmedzenia platnosti opatrenia, ktoré je odôvodnené nutnosťou zvládnuť prechodnú krízu zamestnanosti a pre uplatňovania zásady primeranosti na presne vymedzené nevyhnutné časové obdobie na zvládnutie situácie;
- boli porušené všeobecné usmernenia pre štátnu pomoc pre záchranu a prestavbu, pretože čo sa týka predaja Ocean SpA spoločnosti Brant Italia, ustanovenie čísla 100 týchto usmernení stanovuje, že Komisia bude preskúmať zlučiteľnosť všetkých záchranných a prestavbových pomoci so spoločným trhom, ktoré boli poskytnuté bez schválenia komisie, čo týka výslovne pomoci, ktorá sa neoznamuje;
- bolo porušené nariadenie Komisie (ES) č. 2204/2002 z 12. decembra 2002 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES o štátnej pomoci pre zamestnanosť⁽¹⁾, pretože žalovaná strana nepovažovala uvedenú pomoc za zlučiteľnú so zmluvou.

⁽¹⁾ Ú. v. L 337 z 13.12.2002, s. 3.

Žaloba podaná dňa 9. júna 2004: Európsky úrad pre životné prostredie a Stichting Natuur en Milieu proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-241/04)

(2004/C 217/54)

(Jazyk konania: angličtina)

Európsky úrad pre životné prostredie, so sídlom Brusel, Belgicko a Stichting Natuur en Milieu, so sídlom Utrecht, Holandsko, v zastúpení: P. van den Biesen a B. Arentz, advokáti, podali 9. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- čiastočne zrušil rozhodnutie Komisie 2004/247/ES⁽¹⁾ v rozsahu týkajúcom sa článku 2 odseku 3 a článku 3 písmena b);
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy tohto konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia:

Napadnutým rozhodnutím Komisia rozhodla nedoplniť prílohu I k smernici 91/414⁽²⁾ a nezahrnúť „Simazine“ medzi účinné látky tam uvedené. Článok 4 smernice 91/414 ustanovuje, že členskými štátmi môžu byť povolené iba prípravky na ochranu rastlín obsahujúce látky uvedené v prílohe I. Odmietnutím zahrnutia látky Simazine do prílohy I Komisia rozhodla nepovolit ďalšie užívanie prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich túto látku.

Žalobcovia nenapádajú tento aspekt rozhodnutia ale skôr určité prechodné ustanovenia, ktoré dovoľujú do 30. júna 2007 za podmienok smerujúcich k minimalizovaniu rizika určité obmedzené užívanie prípravkov obsahujúcich Simazine. V preambule svojho rozhodnutia Komisia odôvodňovala tieto prechodné opatrenia doterajšou absenciou efektívnych alternatív a potrebou vytvorenia časového obdobia pre ich vývoj.

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú žalobné dôvody nimi uvedené vo veci T-236/04.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 78 16.3.2004, s. 53.

⁽²⁾ Smernica Rady 91/414/EHS zo dňa 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh, Úradný vestník L 230, 19/08/1991 s. 1-32

Žaloba podaná dňa 17. júna 2004: pani Elizabeth Saskia Smith proti Europolu

(Vec T-244/04)

(2004/C 217/55)

(Jazyk konania: holandčina)

pani Elizabeth Saskia Smith, bytom Scheveningen (Holandsko), v zastúpení: P. de Casparis a M. F. Baltussen, advokáti, podala dňa 17. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Europolu.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- Zrušil rozhodnutie Europolu zo dňa 19. mája 2003 súčasne s rozhodnutím o sťažnosti žalobkyne zo dňa 19. marca 2003
- zaviazal Europol nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa tvrdí, že ju žalovaný vo svojom rozhodnutí nezohľadnil pre viacero voľných miest. Žalobkyňa uvádza, že sa žalovaný dopustil zjavnej chyby pri posudzovaní.

Žaloba podaná dňa 17. júna 2004: Jacques Wunenburger proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-246/04)

(2004/C 217/56)

(Jazyk konania: francúzština)

Jacques Wunenburger, bytom Záhreb (Chorvátsko), v zastúpení: Eric Boigelot, advokát, podal 17. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Davida O'Sullivan, generálneho tajomníka, ktoré prijal ako hodnotiteľ odvolania 11. septembra 2003 a ktorým potvrdil a definitívne schválil hodnotenie služobného postupu žalobcu za obdobie od 1.7.2001 do 31.12.2002;
- zrušil toto hodnotenie;
- zrušil rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti žalobcu podanej v súlade s článkom 90 odsek 2 Služobného poriadku 9. decembra 2003, zaregistrovanú pod číslom R/711/03, v ktorej navrhoval zrušiť napadnuté rozhodnutie;
- priznať náhradu škody za spôsobenie nemajetkovej ujmy a sťaženie služobného postupu z dôvodu nesplnenia formálnych náležitostí a priesťahov pri vypracovaní hodnotenia vyčíslenú ex aequo et bono na 4.000 eur, s výhradou možného zvýšenia alebo zníženia počas konania;
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby sa žalobca odvoláva na porušenie článkov 25, druhá veta, 26 a 43 Služobného poriadku, ako aj všeobecných vykonávacích ustanovení článku 43 prijatých Komisiou 26. apríla 2002. Takisto tvrdí, že bolo porušené právo na obhajobu, zásada dobrej správy, povinnosť zohľadňovať záujmy úradníka, zásada rovnakého zaobchádzania, ako aj zjavný omyl pri hodnotení.

Žaloba podaná dňa 17. júna 2004: Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos (ASEPROFAR) a Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico S. A. (EDIFA) proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-247/04)

(2004/C 217/57)

(Jazyk konania: španielčina)

Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos (ASEPROFAR) a Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico S. A. (EDIFA), so sídlom v Madride, v zastúpení: Luis Ortiz Blanco, advokát, podali 17. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie obsiahnuté v listoch z 2. apríla, 6. mája a 10. mája 2004, ktorým boli sťažnosti (s ohľadom na aspekt použiteľnosti článku 29 ES) vedené pod spisovou značkou P/2002/4609 a 2003/5119 odložené a ktorými sa ďalej nezaoberal s tým, že Real Decreto 725/2003 z 13. júna 2003 nie je v rozpore ani s článkom 29 ES, ani s článkom 10 ES;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločností nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predložená žaloba má za cieľ, aby boli zrušené rozhodnutia Komisie, ktorými boli zamietnuté sťažnosti (P/2002/4609 a 2003/5119) žalujúcich kvôli vydaniu Real Decreto 725/2003 z 13. júna 2003 na vykonanie určitých aspektov článku 100 odsek 2 zákona 25/1990 o liečivách, obsiahnuté v listoch z 2. apríla, 6. mája a 10. mája 2004.

Tento Real Decreto zaväzuje veľkoobchod s liečivami, aby oznamoval zdravotníckej správe množstvá liečiv dodaných lekárňam alebo iným veľkoobchodníkom. Tieto údaje by mali byť uvedenými úradmi dané následne k dispozícii laboratóriám s liečivami. Žalobcovia sú toho názoru, že keďže by sa laboratóriá s liečivami dozvedeli, ktorí veľkoobchodníci vyvážali aké liečivá, v akých množstvách, mohli by podniknúť účinné opatrenia na blokovanie vývozov veľkoobchodníka vyvážajúceho do iných krajín Spoločenstva.

Real Decreto je teda v rozpore s článkom 29 ES alebo s článkom 10 ES v spojení s článkom 29 ES.

Žaloba podaná dňa 21. júna 2004: Scania AB (Publ) proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-248/04)

(2004/C 217/58)

(Jazyk konania: angličtina)

Scania AB (Publ), so sídlom v Södertälje (Švédsko), v zastúpení: D. Arts a F. Herbert, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 21. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie zo 7. apríla 2004, ktorým Komisia schválila prevod podielov A, patriacich spoločnosti Volvo, prostredníctvom spoločnosti Ainax;
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa uvádza, že schválenie koncentrácie medzi spoločnosťami Volvo a Renault Vehicules Industriels (¹) Komisiou bolo podmienené tým, že spoločnosť Volvo prevedie akcie spoločnosti Scania (záväzok Scania), ktoré vlastní. V napadnutom rozhodnutí Komisia súhlasila s návrhmi spoločnosti Volvo, podľa ktorých by spoločnosť Volvo previedla svoje zostávajúce podiely v spoločnosti Scania na dcérsku spoločnosť Ainax. Žalobkyňa ďalej uvádza, že podiely spoločnosti Ainax budú prevedené akcionárom spoločnosti Volvo vo forme dividend.

Podľa žalobkyne napadnuté rozhodnutie je v rozpore so záväzkom Scania, uvedenom v rozhodnutí Komisie z 1. septembra 2000, ako aj s článkom 6 odsek 1 písm. c) a odsek 2 nariadenia 4064/89 (²).

Podľa žalobkyne vytvorenie spoločnosti Ainax ako sprostredkujúcej štruktúry skôr zachováva balík akcií kontrolovaných spoločnosťou Volvo ako ho rozdeľuje medzi akcionárov spoločnosti Volvo. Žalobkyňa ďalej uvádza, že kvôli tomu, že Renault má približne 20 % podiel spoločnosti Volvo, Renault kontroluje približne 20 % akcií spoločnosti Ainax, ktorá zase kontroluje približne 25 % spoločnosti Scania. Žalobkyňa preto uvádza, že štruktúra prevodu akcií poskytne spoločnosti Renault, a nepriamo spoločnosti Volvo, podstatný vplyv nad žalobkyňou a výhodu interného prístupu k jej obchodnému tajomstvu. Žalobkyňa nebude preto môcť konať ako nezávislá alternatíva skupine Volvo/ Renault VI.

(¹) Rozhodnutie Komisie z 1. septembra 2000, ktorou sa koncentrácia vyhlasuje za kompatibilnú so spoločným trhom (vec č. IV/M.1980 – 3* VOLVO/RENAULT V.I.) podľa nariadenia Rady č. 4064/89 (EHS) (Ú. v. ES C 301, str. 23)

(²) Nariadenie Rady (EHS) z 21. decembra 1989 č. 4064/89 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES 1990 L 257, str. 13)

Žaloba podaná dňa 21. júna 2004: Philippe Combescot proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-249/04)

(2004/C 217/59)

(Jazyk konania: taliančina)

Philippe Combescot, v zastúpení: Alberto Maritati a Viola Messa, podal 21. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- konštatovať úplnú nezákonnosť správania nadriadeného p. Combescota a jeho dopad na profesionálny život, kariéru a taktiež na jeho zdravotný stav a následne uznať jeho právo na pomoc podľa článku 24 Služobného poriadku;
- konštatovať nezákonnosť hodnotenia služobného postupu, ktorá vyplýva zo stavu vážneho a nezmieriteľného nepriateľstva medzi žalobcom a jeho nadriadeným;
- priznať p. Combescotovi právo na odškodnenie za utrpené škody, tak v oblasti morálnej ako aj z hľadiska jeho profesionálneho života a kariéry, ktorého výška nemá byť nižšia ako 1000 euro; zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V danej veci žalobca tvrdí, že počas obdobia, keď bol pridelený na Delegáciu Komisie v Guatemale, kde vykonával funkciu

stáleho radcu, bol vystavený zo strany svojho nadriadeného hrozbám, zastrahovaniu a osobnému a profesionálnemu ponižovaniu. Ide o celý rad diskriminačných postojov, ktoré sa dotkli jeho profesionálneho života a mali vážne dopady na jeho zdravotný stav.

Žalobca uvádza na podporu svojej žaloby, že odmietnutie žiadosti o pomoc, v zmysle článku 24 Služobného poriadku by malo byť posudzované ako právne neodôvodnené. Okrem toho, hodnotenie služobného postupu dotýkajúce sa sporného obdobia by malo byť považované za protizákonné.

Žaloba podaná dňa 21. júna 2004: Philippe Combescot proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-250/04)

(2004/C 217/60)

(Jazyk konania: taliančina)

Philippe Combescot, v zastúpení: advokáti Alberto Maritati a Viola Messa, podal 21. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- potvrdil nezákonnosť rozhodnutia o vylúčení prihlášky na výberové konanie na miesto vedúceho Zastúpenia v Kolumbii uverejneného v oznámení z 28. mája 2003 COM/091/03 o uvoľnení pracovného miesta; vyhlásil celé výberové konanie a následné rozhodnutie o pridelení tohto miesta za neplatné; uznal, že pán Philippe Combescot utrpel vo vzťahu ku svojej dobrej povesti a profesionálnemu postaveniu vážnu psychickú ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím o vylúčení z konkurzu; rozhodol o povinnosti zaplatiť pánovi Combescot sumu vo výške 100 000 eur z titulu náhrady škody; zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca v tejto právnej veci napáda zamietnutie, zo strany Komisie, jeho kandidatúry na miesto vedúceho Zastúpenia v Kolumbii.

Na podporu svojich tvrdení žalobca poukazuje na:

- porušenie oznámenia o uvoľnení miesta v zmysle, že dôvody, z ktorých bola jeho kandidatúra zamietnutá (skutočnosť, že nemal dvojročnú prax vo vedúcej funkcii) neboli uvedené v oznámení;

- porušenie zásady nediskriminácie, keďže kandidatúry iných zamestnancov s podobným postavením ako žalobca boli prijaté;
- absenciu odôvodnenia a chybu v hodnotení tým, že sa neprihliadlo na postavenie a úlohy, ktoré plnil žalobca, ako aj na jeho funkčné zaradenie ako Stáleho poradcu v Guatemale, čo všetko zodpovedá požiadavkám kladeným na výkon funkcie vedúceho pracovníka, ktorý je poverený riadením zastúpenia v Guatemale a má nezávislé postavenie z hľadiska riadenia a hospodárenia.

Žaloba podaná dňa 22. júna 2004: Grécka republika proti Komisii Európskeho spoločenstva

(Vec T-251/04)

(2004/C 217/61)

(Jazyk konania: gréčtina)

Grécka republika, v zastúpení: Vassilios Kontolaimos a Ioannis Chalkias, podala 22. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskeho spoločenstva.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie č. E (2004) 457/ES zo dňa 29. apríla 2004 (Ú.v. L 156, 30.4.2004).

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozhodnutím vylúčila Komisia v rámci účtovnej závierky vykonanej na základe nariadenia (EHS) č. 729/70 z financovania niektoré výdavky uplatnené Gréckou republikou v oblasti ovocia a zeleniny a v oblasti verejného skladovania z financovania Spoločenstvom, v dôsledku čoho neboli tieto výdavky uznané za zákonné výdavky Spoločenstva a boli pripísané na ťarchu Gréckej republiky.

Niektoré tieto výdavky sa týkali verejného skladovania ryže v rozpočtových rokoch 1999 až 2001. Komisia odôvodnila ich neuznanie oneskoreným uskladnením čiastočného množstva ryže. Grécka republika opiera svoju žalobu v súvislosti s týmito výdavkami o porušenie zásady proporcionality, keďže Komisia neuznala stávku vodičov nákladných automobilov za vyššiu moc. Ďalej bola podľa žalobcu porušená zásada ochrany dôvery, pretože útvary Komisie nezaujali včas stanovisko k oznamu o uskladnení mimo lehôt spôsobenej vyššou mocou. Ďalej bola porušená povinnosť odôvodnenia v súvislosti s nedodrzaním zameraní inštrukcie VI-5330/97, ktorá upravuje použitie paušálnych opráv v prípade, že nemôže byť zistená skutočná výška nesprávnych platieb.

Ďalšie výdavky vylúčené z financovania súvisia podľa tvrdenia žalobcu s opravami urobenými v dôsledku nezaplatenia minimálnej ceny pestovateľom broskyň. Grécka republika uznáva, že platby smerovali priamo pestovateľským organizáciám a nie spracovateľom, stalo sa tak však v dôsledku zvláštnych okolností, ktoré tento postup – ktorý je zlučiteľný s cieľmi spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej organizácie trhu – podľa názoru žalobcu ospravedlňujú, a to najmä preto, že v dôsledku vyššie uvedeného nevznikla žiadna škoda. Okrem toho je výška opravy vypočítaná nesprávne.

V súvislosti s opravou vo výške 2 % týkajúcej sa programu podpory pre najchudobnejšie osoby Grécka republika upozorňuje na nesprávnu interpretáciu článkov 1, 2 a 9 nariadenia Komisie (EHS) č. 3149/92⁽¹⁾, nesprávne posúdenie skutkového stavu a nedostatočné odôvodnenie.

V súvislosti s opravou týkajúcou sa trojročného reštrukturalizačného programu pre ovocie a zeleninu Grécka republika poukazuje na nesprávnu interpretáciu článku 2 nariadenia Rady (EHS) č. 3816/92⁽²⁾ a neprávne posúdenie skutkového stavu, pretože platí sa má podľa žalobcu za to, čo bolo vytvorené počas týchto troch rokov, nie však za to, čo bolo uvedené do činnosti, a taktiež za reštrukturalizačné práce, ktoré boli urobené počas polroka nasledujúceho po trojročnom období a zaplatené v prvom polroku roku 2000.

Grécka republika sa nakoniec odvoláva na všeobecný dôvod neplatnosti týkajúci sa všetkých častí napadnutého rozhodnutia a tvrdí, že Komisia nemala právomoc v čase vydania rozhodnutia uložiť opravy vzhľadom na sporné obdobia podľa článku 7 odsek 4 nariadenia Rady (EHS) č. 1258/1999⁽³⁾ v spojení s článkom 8 nariadenia Komisie (ES) č. 1663/95⁽⁴⁾, na základe ktorého musí oznámenie uvedené v článku 8 nariadenia č. 1663/1995 obsahovať odhad výdavkov určených na opravu, aby bolo možné vziať do úvahy obdobie 24 mesiacov, ktoré musí predchádzať opravám.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 3149/92 zo dňa 29. októbra 1992, ktorým sa upravujú dodávacie pravidlá pre dodávku potravín z intervenčných zásob v prospech najchudobnejších osôb v Spoločenstve (Ú.v. L 313, 30.10.1992, s. 50 - 55).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 3816/92 zo dňa 28. decembra 1992, ktorým sa v oblasti ovocia a zeleniny zrušuje vyrovnávací mechanizmus v obchode medzi Španielskom a ostatnými členskými štátmi a súvisiace opatrenia (Ú.v. L 387, 31.12.1992, s. 10 - 11).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1258/1999 zo dňa 17. mája 1999 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú.v. L 160, 26.6.1999, s. 103 - 112).

⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1663/95 zo dňa 7. júla 1995, ktorým sa upravujú dodávacie pravidlá k nariadeniu Rady (EHS) č. 729/70 týkajúceho sa postupu schválenia účtovnej závierky odboru záruk EÓZPF (Ú.v. L 158, 8.7.1995, s. 6 - 12).

Žaloba podaná dňa 18. júna 2004: Caviar Anzali proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-252/04)

(2004/C 217/62)

(Jazyk konania: francúzština)

Caviar Anzali, so sídlom v Colombes (Francúzsko), v zastúpení: Jean Francois Jésus, advokát, podal dňa 18. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Novomarket S. A. bol tiež účastníkom konania pred druhým odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 19. apríla 2004 (vec R 479/2003-2, Caviar Anzali proti Novomarket);
- zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva:	Novomarket S. A.
Dotknutá ochranná známka spoločenstva:	Obrazová ochranná známka „Asetra“, ktorá sa medzi iným vzťahuje na výrobky v triede 29 a triede 31 (číslo prihlášky 2187805)
Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke:	Caviar Anzali S. A.
Namietaná ochranná známka alebo označenie:	Národná a medzinárodná obrazová ochranná známka „Astara“, ktorá sa vzťahuje na výrobky triedy 29
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Odmietnutie námietky
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Odmietnutie odvolania
Dôvody žaloby:	Žalobca má za to, že povaha systému, ktorý sa uplatňuje pred Odvolacím senátom, vyvoláva potrebu opätovného preskúmania žaloby a že odovzdanie prekladu po lehote stanovenej námietkovým oddelením nemôže mať za následok odmietnutie námietok.

Žaloba podaná dňa 28. júna 2004: Mundipharma AG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-256/04)

(2004/C 217/63)

(Jazyk konania: bude stanovený podľa článku 131 odsek 2 Rokovacieho poriadku - jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina)

Mundipharma AG, so sídlom v Basel (Švajčiarsko), v zastúpení: F. Nielsen, advokát, podal dňa 28. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Altana Pharma AG, so sídlom v Konstanz (Nemecko), bol tiež účastníkom konania pred druhým odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 19. apríla 2004 (spisová značka odvolacieho konania: R 1004/2002-2)
- zaviazal Úrad na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva:	Altana Pharma AG
Dotknutá ochranná známka spoločenstva:	Slovná ochranná známka „RESPICUR“ pre výrobky triedy 5 (terapeutická dýchacích ciest) – prihláška č. 949 156
Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke:	Žalobca
Namietaná ochranná známka alebo označenie:	Nemecká slovná ochranná známka „RESPICORT“ pre výrobky triedy 5 (farmaceutické výrobky, preparáty pre starostlivosť o zdravie; náplasti)
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Zamietnutie námietky
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia a zamietnutie námietky
Dôvody žaloby:	Porušenie článku 8 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94

Žaloba podaná dňa 23. júna 2004: C.E.S.T.A.S. - Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-260/04)

(2004/C 217/64)

(Jazyk konania: taliančina)

C.E.S.T.A.S. — Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie, zastúpený: Nicoletta Amadei a Charles Turk, podal 23. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil úplne napadnuté rozhodnutie
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba sa týka zrušenia rozhodnutia Komisie (Zastúpenie v Guinejskej republike) z 21. apríla 2004, na základe ktorej mimovládna organizácia pôsobiaca v Guinei od roku 1987 bola vyzvaná na zaplatenie sumy vo výške 959.543.835 guinejských frankov (397.126,02 eúr) z titulu neopodstatnených výdavkov na realizáciu projektov, ktorými bola poverená.

Na podporu svojich tvrdení, žalobca poukazuje na:

- porušenie podstatných formálnych náležitostí z titulu nedostatku a protichodnosti odôvodnenia, ako aj nedostatočného právneho základu. V tejto súvislosti sa potvrdilo, že napadnutá „Note de débit“ uvádza iba dohodu „Amélioration des conditions de vie à l'intérieur du pays – 7ACP GUI 019 - 4 AT CESTAS“, pričom neexistuje žiadna dohoda s takýmto názvom a preto z tohto dôvodu nie je jasné, na ktorý alebo na ktoré vzťahy medzi žalobcom a guinejskou vládou sa napadnuté rozhodnutie odvoláva. Na druhej strane Cestas poukazuje na absenciu akéhokoľvek právneho základu, o ktorý by sa napadnutý akt opieral. Napokon oznam o debetovaní neobsahuje žiadne vysvetlenia účtovných kritérií, na základe ktorých Komisia určila spornú sumu.
- skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie je možné zrušiť, keďže výzva na zaplatenie predmetnej sumy je žalobcovi adresovaná Komisiou, ktorá je treťou stranou v uvedených zmluvách v rámci rôznych projektov v Guinei.
- porušenie nariadenia (ES) č. 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (!) v tom zmysle, že nebolo vyhovené žiadosti žalobcu o poskytnutie kópie správy vypracovanej Ernst & Young, na základe ktorej bolo prijaté napadnuté rozhodnutie
- porušenie práva žalobcu na obhajobu
- porušenie zásady byť vypočutý vo veci a zásady správneho úradného postupu.

Je potrebné osobitne zdôrazniť, vo vzťahu k posledne uvedenému, že analýza údajných nedostatkov žalobcu bola v celosti vypracovaná vonkajším subjektom Ernst & Young, ktorý nepredstavuje úplne nestranný subjekt vzhľadom k hlavným účastníkom konania, keďže subjekt platený guinejskou vládou nie je možné považovať za nestranný subjekt v tejto veci.

(!) Ú. v. ES L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Žaloba podaná dňa 1. júla 2004: Španielske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-266/04)

(2004/C 217/65)

(Jazyk konania: španielčina)

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: Fernando Díez Moreno, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, Španielske veľvyslanectvo, 4-6 Boulevard Emmanuel Servais, podalo 1. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 29. apríla 2004 v časti, ktorá sa týka Španielska a v ktorej vylučuje finančné kompenzácie, ktoré zodpovedajú úkonu stiahnutia ovocia a zeleniny (5253 604,00 euro), a taktiež za vylúčenie v oblasti poľnohospodárskych plodín a príplatkov na živočíšnu výrobu, s výnimkou sumy, ktorá zodpovedá kampani 2000/2001 v Rioja v oblasti poľnohospodárskych plodín.
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutie upravuje štyri vylúčenia, čo sa týka Španielska: a) finančná kompenzácia za stiahnutie ovocia a zeleniny, b) pomoc pri spracovaní citrónov, c) dodávka potravín, ktoré pochádzajú zo zásob a sú určené, aby boli rozdelené tým najodkázanejším, d) poľnohospodárske plodiny a príplatky na živočíšnu výrobu. Táto žaloba sa týka iba vylúčenia z finančnej kompenzácie, ktorá zodpovedá úkonu stiahnutia ovocia a zeleniny (5 253 601 euro, ktoré sa týkajú nedostatočných kontrol v Murcii a Valencii) a vylúčenia v oblasti poľnohospodárskych plodín a príplatkov na chov dobytka, s výnimkou sumy, ktorá zodpovedá kampani 2000/2001 a týka sa poľnohospodárskych plodín v Rioja, suma, ktorej vylúčenie v tejto oblasti je považované za neoprávnené predstavuje 1 659 053 euro.

Španielske kráľovstvo opiera svoju žalobu o nasledovné žalobné dôvody:

— finančná kompenzácia za stiahnutie ovocia a zeleniny

Ak je pravda, že z dôvodu chybnjej interpretácie španielske orgány neskontrolovali 100 % stiahnutých produktov, aspoň prijali opatrenia smerujúce k zmene procesu kontroly, len čo boli upozornené na túto chybu Dvorom audítorov. Žalobca dodáva, v tejto súvislosti, že nie je logické penalizovať Španielsko za chybnú interpretáciu právnej úpravy, ktorá bola opravená, len čo bola objavená, jednak sa španielske orgány poponáhľali s riešením problému zisteného Dvorom audítorov, jednak vykonali početnejšie kontroly na mieste, ako sú úradne požadované.

— poľnohospodárske plodiny a príplatky na živočíšnu výrobu

Žalobca uvádza na podporu svojej žaloby, že v súlade s článkom 7 odsek 4 nariadenia (ES) č. 1258/99 v kombinácii s článkom 5 odsek 2 nariadenia (EHS) č. 729/70, všetky výdavky Baskycka, ktoré sa týkajú kampane 1998/1999 a kampane 1999/2000, ktoré boli vynaložené pred 31. januárom 1999 a 31. januárom 2000 nemali byť predmetom finančnej korektúry. Atak by to malo byť aj pokiaľ ide o Rioja.

Okrem toho, pokladá za ťažké potvrdiť, že požiadavka oznámenia upravená v článku 8 nariadenia (EHS) č. 1663/95, by mala byť rešpektovaná.

V skutočnosti žalobca tvrdí, že výdavky, ktoré zodpovedajú príplatkom na živočíšnu výrobu na roky 1998, 1999 a 2000 už boli predmetom auditu a účtovnej revízie v rámci vyšetrovania 2000/07. Teda, čo sa týka žiadostí za roky 1998, 1999 a 2000 pre Baskycko a žiadostí 1998 a 2000 pre Rioju, Komisia aplikuje finančnú korektúru, bez toho, že by zobrala do úvahy skutočnosť, že jej oddelenia sa počas už zmieneneho vyšetrovania uzniesli, že nie je potrebné vykonať finančné korektúry, pokiaľ ide o vyššie uvedené žiadosti. V dôsledku čoho vyšetrovanie 2000/2001 nemá iný cieľ ako znovu otvoriť vec, ktorá už bola predtým uzavretá, žiadosti za roky 1998 až 2000, ktoré už boli vtedy prekontrolované, sú kontrolované znovu inou skupinou FEOGA, ktorej kontrola zahŕňa rovnaký aspekt aplikácie sankcií, dospejúc k rozdielnym záverom, pokiaľ ide rozsah aplikácie vylúčenia financovania.

Žaloba podaná dňa 28. júna 2004: Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-268/04)

(2004/C 217/66)

(Jazyk konania: francúzština)

Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, so sídlom v Spa (Belgicko), v zastúpení: Emmanuel Cornu, Eric De Gryse a Donatienne Moreau, advokáti, podal dňa 28. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločnstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Druhým účastníkom konania pred odvolacím senátom bol Cottee Diary Products Pty Limited.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie

— zaviazal Úrad na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločstva: Cottee Diary Products Pty Limited

Dotknutá ochranná známka spoločstva: Slovná ochranná známka „SPA“ pre tovary triedy 1 (prihláška č. 911388).

Namietajúci majiteľ skoršej ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke: S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa

Skoršia ochranná známka alebo označenie: Slovné a obrazové ochranné známky „SPA“ zapísané v Beneluxe pre výrobky triedy 32, obchodné meno a obchodný názov spoločnosti, ktorá podala námietku.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: Zamietnutie námietky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia

Dôvody žaloby: Porušenie čl. 8 ods. 5 Nariadenie Rady (ES) č. 40/94⁽¹⁾

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločstva, Ú.v. ES L 11 z 11. 1.1994, s. 1.

Žaloba podaná dňa 29. júna 2004: IDOM, S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-269/04)

(2004/C 217/67)

(Jazyk konania: španielčina)

IDOM, S.A., so sídlom v Bilbao (Španielsko), podal dňa 29. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT).

Žalobcu zastupuje Tatiana Villate Consonni, advokátka Ilustre Colegio de Madrid.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) zo dňa 27. apríla 2004 vo veci R-153/2003-2;
- zrušil rozhodnutie 3707/2002 v konaní o námietke B282733 v časti, ktorá zamietá námietku podanú IDOM, S.A. a ktorá pripúšťa prihlášku napadnutej ochrannej známky pre triedu 37 a z časti pre triedu 42;
- potvrdil tvrdenia odvolateľa tým, že nariadi príslušnému námietkovému oddeleniu ÚHVT zamietnuť zápis napadnutej ochrannej známky do registra ochranných známok, a
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania, v prípade, ak tento nebude mať v spore úspech.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva: Idom Incorporated

Prihlasovaná ochranná známka: Obrazová ochranná známka „IDOM“ – prihláška č. 1.185.800 pre služby tried 35, 37 a 42 (manažment, poradenstvo a informatika)

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: Žalobca

Namietaná ochranná známka alebo označenie: Obrazová ochranná známka spoločenstva IDOM (č. 847.236) španielske obrazové ochranné známky IDOM (čísla 789.822, 789.823, 1.195.931, 2.052.591, 2.052.592, 2.052.593) a španielska slovná ochranná známka IDOM (č. 217.244) pre služby tried 35, 37 a 42.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: Vyhovenie námietke vo vzťahu k službám triedy 35 pokrytými týmito ochrannými známkami a zamietnutie vo vzťahu k službám tried 37 a 42.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: Nesprávny výklad článku 8 odsek 1 písm. b) a odsek 4 nariadenia (ES) č. Nariadenie Rady (ES) č. 40/94

Výmaz veci T-304/99 ⁽¹⁾

(2004/C 217/68)

(Jazyk konania: holandčina)

Uznesením z 10. júna 2004 predseda druhej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci T-304/99, *Oliefhandel Kuster B.V.*, ktorého v konaní podporuje Holandské kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev.

⁽¹⁾ Ú.v. C 63 zo 4.3.2000.

Výmaz veci T-69/02 ⁽¹⁾

(2004/C 217/69)

(Jazyk konania: španielčina)

Uznesením z 7. júna 2004 predseda prvej komory Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci T-69/02: *Organización de Productores de Tunidos Congelados (OPTUC)* proti Komisii Európskych spoločenstiev.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 118 zo 18.5.2002

Výmaz veci T-249/03 ⁽¹⁾

(2004/C 217/70)

(Jazyk konania: francúzština)

Uznesením z 11. júna 2004 predseda prvej komory Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci T-249/03, *Y* proti Komisii Európskych spoločenstiev.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 213 zo 6.9.2003.

III

(Oznámenia)

(2004/C 217/71)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 201, 7.8.2004

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 190, 24.7.2004

Ú. v. EÚ C 179, 10.7.2004

Ú. v. EÚ C 168, 26.6.2004

Ú. v. EÚ C 156, 12.6.2004

Ú. v. EÚ C 146, 29.5.2004

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
